

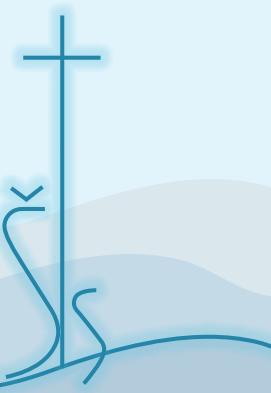

God. 2018./XLVIII.

Br. 1/188

ODJECI

iz života Provincije Presvetog Srca Isusova
Školskih sestara franjevaka – Split, Lovret

ODJECI

iz života Provincije Presvetog Srca Isusova
Školskih sestara franjevaka – Split, Lovret

God. 2018./XLVIII.

Br. 1/188

Sadržaj

Riječ uredništva.....	3
Riječ provincijalne predstojnice	5

IZ GENERALATA

Program Vrhovne uprave 2017. - 2023.....	6
200. obljetnica rođenja M. Margarite Pucher (1818.-1901.)	8

IZ PROVINCIJALATA

Sa sjednica Provincijalne uprave.....	11
Obavijesti	12

ZBIVANJA I OSVRTI

Raspjevani Njemu na slavu.....	14
Državna nagrada za humanitarni rad.....	14
Godišnji susret katehistkinja, orguljašica i sakristanka.....	15
Što možemo učiniti za svoje oči?	16
Za slobodu nas Krist oslobodi.....	17
Duhovne obnove za mlade	17
Vijećanje redovničkih odgojitelja i odgojiteljica.....	19
Prijedimo prijeko!	20
Pretječite jedni druge.....	20
Obilježavanje 200. godišnjice rođenja utemeljiteljice naše Družbe	22
Voda s izvora.....	22
M. Margarita i školske sestre	23

JEKA IZ AFRIKE

Molitva u redovničkom životu	25
Dan mojih prvih redovničkih zavjeta.....	26

USKRSNE ČESTITKE

NAŠI POKOJNICI

S. M. Irena Milka Zorica.....	30
S. M. Ladislava Ana Šentija.....	32
Sestre naše Družbe	35
Rodbina sestara.....	35
Zahvale.....	36

PRILOZI

Poruka prigodom Dana posvećenog života.....	38
Papina poruka za Svjetski dan mladih 2018.....	39
Poruka pape Franje za 55. Svjetski dan molitve za duhovna zvanja 22. travnja 2018.	40

Riječ uredništva

Katkada činimo ono što možda i nije baš najbolje ali jest korisno. Iako znamo odgovor na pitanje što je bolje činiti: ono što je *dobro u sebi* ili *korisno dobro* ipak se nerijetko opredjeljujemo za korisno dobro – opravdavajući se znanom rečenicom: *radi mira*. Vjerujemo li tada doista u njegovu učinkovitost ili više sami sebe pred sobom opravdavamo, ostaje za preispitivanje. No važno je imati na umu da nikad nije kasno prestati s ustupcima logici korisnosti. Uvijek je pravo vrijeme za dosljedno zauzimanje za dobro.

Isus je bio dobar poznavatelj vremena: u punini vremena prihvatio je da se u njemu uglavi sve, na nebesima i na zemlji, i da nama bude zalog baštine, otkupljenja (usp. Ef 1,10.14). To je otajstvo naše vjere.

I naše je redovničko poslanje otajstvo kojemu u ovozemnosti nastojimo dati smjer vječnoga dobra. A nešto od onoga što ga je od zadnjeg broja Odjeka obilježilo na razini Provincije donosimo u ovomu, na vrednovanje pod vidom dobra i/ili korisna. Tako možete čitati o 200. obljetnici rođenja utemeljiteljice naše Družbe, o priznanjima rada sestara, duhovnim obnovama i zbivanjima.

U svome doprinosu, naglasak na početni odgoj stavlja Jeka iz Afrike, a u rubrici Naši pokojnici iskazujemo zahvalnost našim dragima kojima se ispunila mjera vremena na zemlji te sad žive s nebesnicima.

U vjeri da je Uskrs naša zajednička budućnost, mir i dobro od Uskrsloga žele vam

vaše sestre iz uredništva!

Riječ provincijalne predstojnice

Drage sestre, za nama je korizma, milosno vrijeme učvršćivanja temeljnih opredjeljenja, preispitivanja našeg odnosa s Bogom i bližnjima, osobito sa sestrama s kojima dijelimo svagdan. Od pustinje i iskušenja, preko brda preobraženja do muke i križa, nadam se da smo s Gospodinom proputovale put unutrašnje preobrazbe, prebirući po svom srcu i tražeći od Njega odgovore na svoja pitanja, tegobe i nadanja. Vjerujemo da On koji je Riječ ne ostaje bez riječi odgovora. Pitanje je jesmo li mi dovoljno otvorene osluškivanju. Jesmo li izvježbane i voljne truditi se ustrajno “razabirati što je volja Božja, što li je dobro, Bogu milo, savršeno” (Rim 12,2).

Težimo, drage sestre, produbljivanju zajedništva s Bogom. To je proces, životni projekt, koji od nas iziskuje trajno *biti* u dinamici obraćenja. I ne dajmo se u zamku ravnodušnosti ili pesimizma u pogledu naših slabosti i opetovanih padova, jer upravo je ta naša zbiljnost mogući privilegirani *prostor* susretanja s Bogom, iskustvo Božje milosti u vlastitoj nemoći.

Dopustimo Bogu u nama djelovati. Štoviše, budimo suradnice njegove milosti i tražeći dobro naše zajednice “nastojmo promicati mir i uzajamno izgrađivanje” (Rim 14,19). Sto su nam iskustva osobne krhkosti dublja a naše zajedništvo s Bogom čvršće, to ćemo više biti u stanju graditi i uvijek iznova obnavljati i širiti obzorja zajedništva sa sestrama. Uostalom, takav ustrajan hod je i održao našu Družbu više od jednoga stoljeća.

On je kadar, ako mu dopustimo, i kroz takve *pukotine* unijeti svjetlo svoje milosti u glinene posude našega bića koje se ima preobraziti njegovom milošću – “nama na korist, da postanemo sudionici njegove svetosti” (Heb 12,10).

Dopustimo Bogu u nama djelovati. Štoviše, budimo suradnice njegove milosti i tražeći dobro naše zajednice “nastojmo promicati mir i uzajamno izgrađivanje” (Rim 14,19). Sto su nam iskustva osobne krhkosti dublja a naše zajedništvo s Bogom čvršće, to ćemo više biti u stanju graditi i uvijek iznova obnavljati i širiti obzorja zajedništva sa sestrama. Uostalom, takav ustrajan hod je i održao našu Družbu više od jednoga stoljeća.

Nedavno smo obilježile 200 godina od rođenja naše utemeljiteljice M. Margarite Pucher i spominjale se nadahnuća kojim ju je Duh pokrenuo na ostvarivanje Božjega djela. Njegujmo vlastitu redovničku baštinu u mudrom razabiranju njegove volje za naše danas. Dajmo se izazvati vjerom i odvažnošću Utetmeljiteljice u kročenju novim putovima, a sve iz ljubavi prema Bogu i bližnjemu na korist.

Neka Duh Uskrsloga Krista i u nama izvodi i htjeti i djelovati (usp. Fil 2,13) te ono što je njemu milo po nama odjekne u vremenu i u ljudima kojima nas šalje.

Drage sestre i čitatelji naših *Odjeka*, sretan vam i blagoslovjen Uskrs!

s. Andrea Nazlić, *provincijalna predstojnica*

Uskrs, 2018.

IZ GENERALATA

Prot. n. 2373/2017

Grottaferrata, 30. prosinca 2017.

Predmet: **Program Vrhovne uprave 2017. - 2023.**

Provincijalnim upravama

Svim sestrama Družbe

Drage sestre!

Kao Vrhovna uprava izradile smo plan za šestogodište 2017. - 2023. prema kojemu se na- stojimo ravnati u svakodnevnom životu i u našim aktivnostima animiranja Družbe.

Vama dostavljamo raspored kanonskih pohoda, redovitih provincijalnih kapitula, susreta i slavlja na razini Družbe.

1. Kanonski pohod provincijama i Rimskoj regiji

2018.

Rimska regija Bezgrešnog začeća

Provincija Sv. Josipa, Argentina-Urugvaj

Provincija Uznesenja Marijina, Paragvaj

Provincija Bezgrešnog začeća, Maribor

Provincija Bezgrešnog Srca Marijina, Austrija

2019.

Provincija Prečistog Srca Marijina, Sarajevo

Provincija Sv. Franje Asiškog, Lemont

Zajednice Mostarske provincije u Sjedinjenim Američkim Državama

2020.

Provincija Svetih Petra i Pavla, Trst

Provincija Presvetog Srca Isusova, Split

(Zajednice u Hrvatskoj i u Demokratskoj Republici Kongu)

2021.

Provincija Svetе Obitelji, Mostar

2. Redoviti provincijalni/regionalni kapituli

2018. Rimska regija

2019. Mariborska provincija

Argentinsko-urugvajska provincija

2021. Bosansko-hrvatska provincija
Paragvajska provincija
2022. Splitska, Mostarska, Tršćanska, Lemotska i Austrijska provincija

3. Vrhovni kapituli

2020. Izvanredni Vrhovni kapitol
2023. Redoviti Vrhovni kapitol

4. Susreti na razini Družbe

2019.

- Susret odgojiteljica
Susret sestara s privremenim zavjetima
Susret provincialnih predstojnica/regionalne predstojnice

2021.

- Susret provincialnih tajnica
Susret provincialnih ekonoma/regionalne ekonome

5. Proslave

2018. 200. obljetnica rođenja M. Margarite Pucher, utemeljiteljice Družbe
2019. 150. obljetnica Družbe

Datumi i detaljan program kanonskih pohoda pojedinim provincijama i Rimskoj regiji bit će utvrđeni u dogovoru s provincialnim predstojnicama i njihovim vijećima.

Redoviti Vrhovni kapitol 2017. godine dao nam je u zadatak dvije zahtjevne odluke koje se odnose na pripremu i saziv Izvanrednog Vrhovnog kapitula na kojem bi se trebalo razmotriti ustrojstvo Družbe. Veliki je to izazov za cijelu Družbu i zahtjeva temeljito razlučivanje i konkretne korake kako bi se postigla obnova i promjena.

I u ovome je šestogodištu predviđeno više susreta na razini Družbe. Na poseban način želimo da se vrednuje i prikladno obilježi 150. obljetnica Družbe kao i 200. obljetnica rođenja Majke Margarite, utemeljiteljice naše Družbe.

Svjesne smo zahtjevnosti ovog programa ali smo sigurne da možemo računati na suradnju i pomoći svake od vas. Pojavit će se zasigurno i drugi zahtjevi koje ne možemo predvidjeti. Budimo otvorene i osluškujmo što nam Duh Sveti i konkretne situacije poručuju; dopustimo da nas *Kristova ljubav vodi* prema novim obzorima u služenju Bogu i najpotrebitijima.

Uz srdačan sestrinski pozdrav.

s. M. Klara Šimunović
vrhovna predstojnica

Prot. n. 331c/2018

Korizma, 2018.

Svim sestrama Družbe

200. obljetnica rođenja M. Margarite Pucher (1818.-1901.)

*Blagoslivljajte Boga, hvalite ga i veličajte,
hvalite ga pred svim živima zbog onoga što je za vas učinio.*

*Lijepo je hvaliti Boga i uznositi ime njegovo;
bogobojazno razglašavati djela njegova.*

(Tob 12,6)

Drage sestre!

Ove godine korizmu započinjemo s posebnim osjećajima pripadnosti Družbi. Naime, dana 6. ožujka obilježavamo 200. godišnjicu rođenja Majke Margarite Pucher, utemeljiteljice naše Družbe. Slavlje je to koje ne samo da prethodi Jubilarnoj godini – 150. obljetnici utemeljenja Družbe – nego je na razne načina obogaćuje. Nudi nam posebnu prigodu da Bogu zahvalimo za dobro koje nam je učinio, za dar života M. Margarite i za karizmu Družbe. Za svaku od nas, bez sumnje, ovo je povoljan trenutak da, po njezinom primjeru, osnažimo svoj hod za Isusom.

Usmjerimo stoga pogled na lik ove hrabre žene. Nažalost, oskudni su pisani izvori da bismo na iscrpan način mogle predstaviti njezin život i osobnost. Dragocjeno je ipak njezinih pet pisama iz vremena osnivanja Družbe u Mariboru. Osim ovih pisanih izvora, u baštinu nam je ostavila veliko duhovno bogatstvo prožeto intuicijom i ustrajnošću, poniznošću i poduzetnošću, ljubavlju prema siromašnima i brigom za sestre.

Majka Margarita, žena vjere i molitve

Vjerujem da je dragi Bog započeo ovo djelo...
(M. Margarita)

Majka Margarita svjedočila je vjeru ponajprije primjernim i vjerodostojnim životom u zajednici i Crkvi. Vjera je bila temelj njezina života i poslanja. U svakodnevnim prilikama, često praćenim poteškoćama, vjeru je živjela kao izvor nadahnuća, smisla i snage. Imala je bezuvjetno povjerenje u Boga i njegovu Providnost te je s čvrstim uvjerenjem pisala biskupu u Grazu: "Vjerujem da je dragi Bog započeo ovo djelo na svoju čast i da će nam on poslati dobre kandidatkinje" (*Pismo od 13. svibnja 1869.*).

Ustrajnom se molitvom M. Margarita obraćala Bogu. Tradicija nam prenosi da je, osim redovitih zajedničkih molitava, nadasve čeznula za tišinom. Samotni boravak u tišini, često noću, u klanjanju pred Gospodinom bio je njezin izvor snage za život i djelovanje.

U osobnom susretu s Isusom crpila je hrabrost i snagu za vršenje Božje volje, iako je to često podrazumijevalo mnoge patnje i žrtve.

Dirljiva je njezina odluka da sve povjeri Presvetom Srcu Isusovu. Predajući tako Njemu poslanje nove zajednice izrazila je čvrsto uvjerenje “da će biti samo ono što je od vječnosti odredilo Presveto Srce” (*Pismo biskupu u Grazu*, 3. lipnja 1869.).

Dopustimo i mi, drage sestre, da nas nadahnu stavovi M. Margarite. Potiče nas i Zaključni dokument Redovitog Vrhovnog kapitula 2017. da naslijedujemo primjer naše Utemeljiteljice i prvih sestara, da se više pouzdajemo u Božju providnost (usp. 19) te da rastemo “u vjeri koja nam omogućuje prepoznati Gospodinovo lice u mnogim situacijama koje od nas zahtijevaju konkretne odluke, u kojima se može izraziti i ostvariti karizma” (14).

Kriza vjere u svijetu u kojem živimo treba nas snažnije doticati. Mlaka vjera i osrednji život nikoga ne mogu oduševiti. “Vjera u nama mora postati plamen ljubavi”, potiče papa Benedikt XVI., “plamen koji doista zahvaća moj bitak i biva njegova velika strast te tako zahvaća i mojega bližnjeg” (Benedikt XVI., *Meditacija na Redovitoj generalnoj skupštini Biskupske sinode*, 2012).

Majka Margarita, žena žrtve

*Ako nitko ne započne i ne prinese ovu žrtvu,
dobro će biti zauvijek propušteno.
(M. Margarita)*

Iz vjere i povjerenja u Providnost proizlaze i druga obilježja upisana u život zajednice koju je M. Margarita vodila: spremnost na rizik i žrtvu.

U njezinim pismima, između ostalog, zadivljuje jasna vizija na koji način treba djelovati u konkretnim okolnostima u kojima je, na temelju iskustva, prepoznavala potrebe. M. Margarita je umjela prepoznati pravi trenutak, *kairós*. Pozorna na znakove vremena bila je odlučna u činjenju dobra, na poseban način kada se radilo o siromašnoj djeci lišenoj odgovarajuće izobrazbe. Snažno je osjećala da treba ostati u Mariboru i poduzeti “sa svoje strane sve što je moguće da se ustanovi kuća matica, kako bi se više učinilo za odgoj mlađeži.” U suprotnom, bila je uvjerenja, da bi *svako okljevanje* donijelo *ne malo neugodnosti* te je istaknula: “Ako nitko ne započne, dobro će biti zauvijek propušteno” (*Pismo biskupu u Grazu*, 19. svibnja 1869.).

Bila je ponizna i spremna na veliku žrtvu, povjeravajući Bogu svoju malenost. Osim toga, bila je uvjerenja da već ima te da će i u budućnosti imati ponizne i jednostavne sestre, spremne na žrtvu, ispunjene bezuvjetnom ljubavlju, raspoložive odreći se vlastite volje kako bi vršile volju Božju i bile spremne suočavati se s poteškoćama.

Mi smo danas pozvane crpiti snagu iz tog sjećanja. Naš svagdašnji život i naše poslanje neizbjježno, iz različitih razloga, sa sobom nose trpljenje. Pozvane smo također prihvatići poteškoće, s posebnim osjećajem za žrtvu. U našim zajednicama potrebna je nova životnost, “*sveti nemir* koji nas potiče na djelovanje, kako bismo odgovorile potrebama ljudi u našoj sredini”, “potrebno je oživjeti početne odabire i svjedočiti Evangelje s radošću i zahvalnošću, s poniznošću i s duhom požrtvovnosti” (*Zaključni dokument 2017*, 31 i 13).

Majka Margarita, žena majčinskoga srca

*Za ovaj korak daje mi snage
ljubav i samilost prema siromašnoj i zapuštenoj djeci.
(M. Margarita)*

Ovim riječima M. Margarita obrazlaže razloge svoje molbe za osnivanje nove redovničke ustanove. Njezin je cilj bio: povijati rane najsiromašnijih u društvu, darujući se potpuno. Usmena nam tradicija prenosi da se učinila prosjakinjom najpotrebnijih. Poučena Evanđeljem pokazivala je lice milosrdnog Isusa brinući se više za druge nego za samu sebe.

Osim toga, Majka je Margarita shvatila važnost sestrinskog života u zajednici. Kao vrhovna predstojnica i odgojiteljica, vjerna franjevačkom duhu, nastojala je u sestre “usaditi” duh ljubavi, jednostavnosti, poniznosti i jedinstva. Iz njihovog su zajedništva proizlazili: jasan i čvrst identitet, bogata duhovnost i plodno poslanje.

Osnažiti vlastiti identitet, pripadnost i raspoloživost Družbi, veliki su izazovi i za nas danas. Neka nas pokrenu poticaji s posljednjeg Vrhovnog kapitula: da usvojimo “franjevački način života, koji nas čini suosjećajnima i velikodušnima, sposobnima graditi gostoljubivu zajednicu, u kojoj siromah i onaj koji je drugaćiji mogu biti primljeni s ljubavlju” (14); jedino majčinskom ljubavlju moći ćemo neprestano graditi “jedinstvo u zajedništvu, dijeljenju i suradnji” (21) te zajednički razlučiti na koji način odgovoriti na razne oblike siromaštva današnjice (usp. 25 i 26).

Neka nas, drage sestre, nadahne i *pokrene* dar života M. Margarite, nje koja je vođena snagom vjere sve povjerila Presvetom Srcu Isusovu i prepoznala što Gospodin od nje traži. Pozvane smo nastaviti njezino djelo u Družbi u koju nas je Gospodin doveo. Svjesne da je to Božje djelo, blagoslivljajmo i veličajmo ime njegovo tako da bi ga i drugi po nama mogli upoznati i slaviti (usp. Tob 12,6).

U molitvi povezana sa svakom od vas, srdačno vas pozdravljam i želim vam radostan susret s uskrsnim Kristom.

s. M. Klara Šimunović, *vrhovna predstojnica*

M. Margarita Pucher

IZ PROVINCIJALATA

Sa sjednica Provincijalne uprave

Split, 13. siječnja 2018.

Razmotren je dopis o programu Vrhovne uprave od 2017. do 2023. godine: kanonski pohodi provincijama i Rimskoj regiji, redoviti provincijalni/regionalni kapituli, vrhovni kapituli, susreti i proslave na razini Družbe.

Povoljno su riješene molbe s. Marine Fuštar i s. Marije Matanović za obnovu redovničkih zavjeta te novakinje s. Espérance Tumaïni Safari za polaganje prvih zavjeta.

Također su razmotrene i riješene druge prispjele molbe.

Razmotreno je stanje bolesnih sestara te moguće liječenje pojedinih.

Na osnovu Zapisnika Misijskog vijeća od 28. prosinca 2017. godine i pisama pojedinih sestara sagledano je stanje u našoj Misiji u DR Kongu.

Određeno je da proslava jubileja redovničkoga života i polaganje doživotnih zavjeta ove godine bude na Malu Gospu u provincijalnom središtu u Splitu.

Split, 19. veljače 2018.

Posebno je razmotrena korizmena okružnica Vrhovne predstojnice koja je protkana spomenom na utemeljiteljicu M. Margaritu Pucher. Dotaknuta je tema obilježavanja 200. obljetnice njezina rođenja 4. ožujka ove godine u njezinom rodnom mjestu u Kapeli kod Radenaca u Sloveniji. Na svečano euharistijsko slavlje i prigodnu akademiju pozvane su provincijalne predstojnice. Ova godišnjica obilježiti će se i u provincijalnim središtima. Određene su sestre koje će prirediti i animirati spomen-susret u Splitu.

Provincijalna predstojnica s. Andrea Nazlić izvjestila je o svom pohodu zajednicama sestara u Darmstadtu, Frankfurtu, Dubrovniku, Pagu i Trpnju. Prilikom pohoda sestrama predstavlja zaključni dokument 15. redovitoga vrhovnog kapitula Ljubav nas Kristova obuzima. Najavila je pohod sestrama u DR Kongu u svibnju ove godine. U dogовору с provincijalnim vijećem odlučeno je да ће с njom поći provincijalna savjetnica s. Željka Čeko.

Odgojiteljica novakinja je izvjestila o novakinji s. Vlatki Katkić koja je uz dozvolu provincijalne uprave na tromjesečnom izbivanju iz kuće novicijata radi razlučivanja o svom pozivu.

O djelovanju Dječjeg vrtića u Zagrebu, Jordanovac 55 izvjestila je provincijalna savjetnica i ravnateljica vrtića s. Sanja Stojić.

Odlučeno je da se duhovna obnova za zlatne jubilantkinje održi u našem samostanu u Trpnju.

Razmotren je dopis rektora nacionalnog svetišta sv. Nikole Tavelića iz Šibenika o hodočašću Nikolinom Bosnom. Odlučeno je da se sestre mogu priključiti župnom hodočašću ili organizirati na razini zajednice.

Provincijalna ekonoma je predočila godišnji obračun provincijalne blagajne, svake podružnice te Misije u DR Kongu za 2017. godinu. Izvjestila je o obnovi kuća u Trpnju i Zagrebu.

s. Karolina Bašić, *provincijalna tajnica*

Obavijesti

Fra Andre Murhabale, provincijalni ministar Provincije sv. Benedikta Afričkoga u DR Kongu, dolaskom u Hrvatsku susreo se s provincijalnom predstojnicom s. Andreom Nazlić 30. prosinca 2017. godine u provincijalnom središtu u Splitu. Tom prilikom razgovarali su o mogućem djelovanju naših sestara u župi Ngengere koju vode franjevci te provincije.

Godišnji susret sestara katehistkinja, orguljašica i sakristanka naše Provincije održan je 2. siječnja 2018. godine u samostanu u Zadru. Susret je pripremila i vodila s. Mirna Puljiz, voditeljica Sekcije za sakristansku službu.

Međuprovincijski seminar za kandidatkinje održan je od 10. do 12. siječnja 2018. godine u Duhovnom centru Školskih sestara franjevaka u Bugojnu na temu Za slobodu nas Krist osloboodi. Voditeljica seminara bila je s. Ines Vujica iz Bosansko-hrvatske provincije. Sudjelovale su Nikolina Vujica iz Bosansko-hrvatske i Katarina Znaor iz naše Provincije.

Sekcija za medicinsku i socijalnu službu provincijskog Vijeća za apostolat, upriličila je 27. siječnja susret uz Dan bolesnika na temu Uvod u oftalmologiju za laike - što možemo učiniti sami za svoje oči i kada tražiti stručnu pomoć? pod vodstvom prof. dr. sc. Ljube Znaora. Osim sestara naše zajednice s područja Splita i okolice, bile su pozvane i odazvale su se sestre drugih redovničkih zajednica.

Obnova redovničkih zavjeta. Tijekom euharistijskog slavlje koje je 1. veljače u

samostanskoj kapeli u Splitu predvodio fra Domagoj Runje, s. Marina Fuštar i s. Marija Matanović obnovile su redovničke zavjete, s. Marina do polaganja doživotnih zavjeta a s. Marija na jednu godinu. Zavjete je primila provincijalna predstojnica s. Andrea Nazlić.

Prvi zavjeti. U samostanskoj kapeli Sv. Klare u kući odgoja u Bukavu-Nguba prve redovničke zavjete položila je s. Espérance Tumaïni Safari. Zavjete je primila povjerenica sestara u Misiji s. Mislava Prkić tijekom euharistijskog slavlja koje je predvodio generalni vikar, monsinjor Pierre Bulambo.

Imenovanja. Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić danom 1. veljače 2018. godine ponovno je s. Jelenu Lončar imenovao ravnateljicom Caritasa Zagrebačke nadbiskupije, na pet godina.

S. Klaudija Todorić imenovana je stručnim suradnikom psihologom Crkvenog interdijecezanskog suda prvog stupnja u Splitu.

47. vijećanje redovničkih odgojitelja i odgojiteljica u organizaciji Povjerenstva za početnu formaciju redovnika i redovnica Hrvatske redovničke konferencije (HRK) održano je u samostanu Službenica milosrđa na Kamenu u Splitu od 9. do 11. ožujka 2018. na temu Interpersonalna komunikacijska kompetencija u formacijskom procesu. Vijećanje je animirao don Đuliano Trdić, dr. med. i mr. psych. voditelj Centra za savjetovanje Riječke nadbiskupije. Iz naše Provincije sudjelovala je odgojiteljica kandidatkinja i postulantkinja s. Lidija Bernardica Matijević.

200. obljetnica rođenja M. Margarite Pucher, utemeljiteljice naše Družbe obilježena je svečanim euharistijskim slavljem 4. ožujka 2018. u Kapeli kod Radenaca (Slovenija), njezinom rodnom mjestu te prigodnom akademijom. Iz naše Provincije na slavlju su bile provincijalna predstojnica s. Andrea Nazlić i provincijalna savjetnica s. Senka Jenjić.

Istoga dana u provincijalnom središtu u Splitu bila je mjesecna duhovna obnova te je dan proveden u ozračju sabranosti i molitve. Nakana mise bila je za našu Družbu.

Na datum rođenja, 6. ožujka navečer, u meditativnom ozračju osluškivale smo izabrane tekstove s. Hedvike Puntar o životu, riječi i djelu M. Margarite, odlučne žene čvrste vjere koja je sve svoje žiće, položila u božansko Srce Isusovo. Prigodni susret pripremila je s. Lidija Bernardica Matijević s juniorkama i postulantkinjom.

Dana 14. ožujka, u organizaciji Sveučilišta u Mariboru, općine Maribor, Mariborske nadbiskupije i Mariborske provincije ŠSFKK, održan je znanstveni simpozij o liku M. Margarite Pucher i okruženju u kojem je nastala i djelovala naša Družba. Iz naše Provincije na skupu su sudjelovale provincijalna savjetnica s. Željka Čeko, s. Bernarda Župić i s. Marija Petra Vučemilo.

Nadbiskupijska vjeronaučna olimpijada osnovnih škola i natjecanje iz vjeronauka srednjih škola za Splitsko-makarsku nadbiskupiju o temi Kršćani na putu dijaloga održano je 9. ožujka u OŠ Josip Pupačić u Omišu. Sudjelovalo je 20 osnovnoškolskih i 12 srednjoškolskih ekipa. Treće mjesto osnovnoškolskih natjecatelja izborila je ekipa OŠ Ivana Mažuranića iz Hana pod vodstvom naše s. Vjere Gulić.

Planinarski križni put mladih Zadarske nadbiskupije održao se u subotu 10. i nedjelju 11. ožujka 2018. na otoku Ižu pod geslom Isusovog poziva učenicima Prijedimo prijeko! Na tom križnom putu sudjelovale

su i naše sestre: članica Pastoralnog vijeća mladih zadarske nadbiskupije s. Danijela Kovačević i s. Mirjana Puljiz iz Zadra te iz Splita juniorka s. Marina Fuštar, postulantkinja Andela Crnjac i kandidatkinja Katarina Znaor. Andela je tom prilikom svjedočila o svom duhovnom pozivu.

Naše misionarke. S. Mirjam Penić je došla iz DR Konga u listopadu prošle godine na odmor koji je produžen zbog zdravstvenih pregleda i potrebne terapije. S. Blaženka Barun je došla početkom ove godine prvenstveno zbog problema s vidom. Dana 28. veljače u Rimu u klinici *Casa di Cura FABIA MATER* izvršeno joj je presađivanje rožnice na lijevom oku.

Napustila novicijat. Naša novakinja s. Vlatka Katkić dobila je dopuštenje za tromjesečno izbivanje iz novicijata počevši od 21. siječnja 2018. godine radi razlučivanja zvanja. Prije isteka tog roka odlučila je napustiti našu zajednicu.

Provincijalat. Sukladno odluci Provincijalnoga kapitula 2016. godine u tijeku su radovi preuređenja istočnog dijela drugoga kata lovretske kuće za provincijalat.

Hodočašće Nikolinom Bosnom. U vidu trogodišnje priprave jubileja 50 godina od kanonizacije prvoga hrvatskog sveca, Hrvatsko nacionalno svetište sv. Nikole Tavelića iz Šibenika uz pokroviteljstvo VFZ u Hrvatskoj i BiH organizira hodočašće kroz Bosnu i Hercegovinu pod nazivom Nikolinom Bosnom. Planirana su dva zajednička susreta svih hodočasnika u nedjelju 29. travnja 2018. godine u Kraljevoj Sutjesci i u sarajevskoj katedrali. Svi hodočasnici trebaju doći na ova dva skupa, a dodatne sadržaje svaka skupina organizira samostalno. Sestre se mogu uključiti u župna hodočašća ili organizirati na razini zajednice.

ZBIVANJA I OSVRTI

Raspjevani Njemu na slavu

Uoči treće nedjelje došašća održana je duhovna obnova za članove crkvenih zborova na kojoj je prisustvovalo tridesetak pjevača. Tema duhovne obnove koju je predvodila s. Mirja Tabak bila je Raspjevani Njemu na slavu.

Nakon poticajne uvodne meditacije s. Mirja je progovorila o pjevanju u liturgiji te o važnosti i ulozi pjevačkoga zbora u liturgiji. U svome izlaganju nastojala je, oslanjajući se na crkvene dokumente o liturgijskog glazbi, dati odgovore na pitanja o kojem je pjevanju riječ, koji su razlozi i svrha vjerničkog pjevanja u liturgiji, koja su temeljna obilježja duhovnosti te kolika je važnost duhovne dimenzije predvoditelja liturgijskog pjevanja, odnosno pjevačkog zbora u liturgiji.

Nakon toga sudionici su u radu po skupinama imali priliku razmijeniti iskustva, promišljajući prije svega o pozitivnim, a i negativnim aspektima koje uočavaju u svojem crkvenom zboru. U izvješću skupina među pozitivnim aspektima istaknuta je unutarnja ispunjenost članova tim uzvišenim služenjem Bogu, spoznaja ljepote u zajedničkom pjevanju, njihova međusobna povezanost i rast u ljubavi, sve dublje shvaćanje liturgije i poniranje u Kristova otajstva. Također, istaknuto je pozitivno značenje voditeljica zborova. Zamijećeni su i plodovi dugogodišnjeg dolaska na probe – glazbena pismenost koja se ustrajnim zalaganjem postupno gradi i proširuje. Kao problem istaknut je nedostatak podmlatka, što treba promatrati u širem kontekstu iseljavanja mladih i opadanja broja praktičnih vjernika. Za usavršavanje u zborском pjevanju predložene su dodatne edukacije, a za osobni i zajednički rast u vjeri redovite duhovne obnove za članove zpora.

U zadnjem dijelu uslijedila je kratka radionica – uvježbavanje pjesme gdje je s. Mirja pokušala primijeniti temeljna pravila tehnike pjevanja. Na kraju susreta voditeljicama zborova i pjevačima stavila je na srce da nastoje intenzivnije raditi oko odgoja novih naraštaja za liturgijsko pjevanje i njihovo aktivno sudjelovanje u liturgijskim slavljima i životu župne zajednice općenito.

Susret je završio radosnim druženjem i pjesmom, a vidljivo zadovoljstvo pokazatelj je korisnosti ovakvog oblika susretanja te je ujedno poticaj da se i u budućnosti održavaju i njeguju.

s. Vlatka Katkić, *novakinja*

Državna nagrada za humanitarni rad

U svakom vremenu i narodu Gospodin podiže jednog Davida da posrami Golijata. Ova metaforična usporedba može se primijeniti i danas posebno za crkvu u Hrvata, koja je nerijetko *bombardirana* negativnim istupima pojedinih članova koje mediji trgaju kao

dugo očekivani pljen. Promatraljući sa strane može se iščitavati kao nešto dobro, jer nam to može biti pokazatelj da svijet nije postao indiferentan na Crkvu i njene članove pa im je stalo kako se pojedinci ponašaju posebno oni koji su navjestitelji božjega kraljevstva. S druge strane, ono što je loše jest da sve svrstavaju u istu kategoriju *negativaca*, jer teško je razlučiti tko je tko, pa se stavi zajednički nazivnik časne sestre, svećenici. Tako onda padne sjena negativizma i na one koji žive sveto i samozatajno.

Unatoč tomu naš cilj treba biti težnja ljubavi prema Bogu i čovjeku, jer u svakom čovjeku tražiti nam je lice Kristovo. Neumoran rad i briga za malog čovjeka pokretač je rada naše s. Jelene Lončar, koja već 11 godina vodi Caritas zagrebačke nadbiskupije. Upravo je ona poput Davida stala pred velikog Golijata vođena snagom Duha svetoga da časno i pošteno obrani ukazano joj povjerenje, vodeći ustanovu koja je bila pod povećalom javnosti, kako onda tako i danas. Angažiranost i upornost, zauzetost za rad i kompetentnost djelatnika, briga i ljubav prema svakom štićeniku i beskućniku daje joj snagu da svjetu posvjedoči Papine riječi da siromašni nisu problem, oni su izvor na kojem se moramo napajati u našem nastojanju da prihvaćamo i živimo bit evandelja. Da je tomu tako pokazuje i priznanje Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade, i socijalnu politiku koje je s. Jeleni 20. prosinca 2017. dodijelilo godišnju državnu nagradu za humanitarni rad u 2017. godini. Nagradu joj je uručila ministrica Nada Murganić u prostorijama ministarstva. Ovom velikom događaju prisustvovali su i sestre iz zajednice s Jordanovca, kolege s posla, predsjednik zagrebačkog Caritasa mons. Juraj Jerneić, te pomoćni zagrebački biskup u miru Valentin Pozaić. U svojoj zahvali na kraju dodjele nagrade s. Jelena je istaknula: "kako je u Lijepoj našoj potrebno zajedništvo, jer zajedno možemo izgraditi velike stvari". Zato i mi kao zajednica možemo biti ponosne na ovo priznanje, ako ništa drugo onda možemo svojom molitvom i riječi podrške biti pomoći u izgradnji boljega i pravednijega društva.

Draga naša s. Jelena dok se radujemo i ponosimo s tobom želimo ti da te i dalje u tvome neumornome radu vodi ruka Božja za dobrobit naše zajednice, crkve u Hrvata i lijepo nam domovine Hrvatske. A riječima Pavla VI. neka ti uvijek budu izvor nadahnuća za ići dalje: „Blagoslovljene ruke koje se šire da prime siromaha i da im pomognu: to su ruke koje donose nadu. Blagoslovljene ruke koje nadilaze svaku barijeru kulture, vjeroispovijesti i nacionalnosti, izljevajući ulje utjehe na rane čovječanstva. Blagoslovljene ruke koje se otvaraju ne tražeći ništa za uzvrat, bez ikakvih "ako", "ali" i "možda": to su ruke po kojima na braću silazi Božji blagoslov“.

s. Helena Rašić

Godišnji susret katehistkinja, orguljašica i sakristanka

U našem samostanu u Zadru, 2. siječnja 2018. godine održan je susret katehistkinja, orguljašica i sakristanka. Ove su godine poslovi oko pripreme i vođenja susreta pripali Sekciji za sakristansku službu koja se svesrdno potrudila.

Naše druženje započele smo molitvom, pjevanjem hvalospjeva Dn 3,57-88.56. Središnji dio susreta bila je prezentacija te smo uz prigodnu meditaciju promišljale Franjino tumačenje Očenaša što je ujedno bila poveznica s temom ovogodišnjih

mjesečnih duhovnih obnova i odgojno-obrazovnih sastanaka Tražite najprije kraljevstvo Božje. S. Mirna Puljiz, voditeljica Sekcije za sakristansku službu, uložila je dosta truda jer je prezentaciju zamislila i ostvarila nizanjem fotografija aranžmana koje su napravile naše sestre a prethodno su joj ih poslale.

Nakon meditativne prezentacije uslijedio je praktični dio susreta u kojem smo imale prigodu pokazati svoje vještine na jedan drugčiji i, za neke od nas, još neisprobani način. Na temelju pročitane riječi evanđelja nadolazeće nedjelje - Krštenja Gospodinova, trebale smo složiti aranžman. Kreacije smo stvarale podijeljene u tri skupine. Dodatna neobičnost bila je u tome što smo prije samog pristupa izradi aranžmana dobine zadatak u prirodi naći tri predmeta koja će nam pomoći u aranžiranju. S. Mirna se potrudila te potrebno cvijeće stiglo čak iz Zagreba, ponijela ga je sa sobom.

Svaka skupina imala je najprije skicirati svoju zamisao a potom je *precrtati* u zbijlu. Predstavnice skupine predstavljale su zamisao i uradak. Zanimljivo je bilo promatrati sva tri aranžmana koja su nastala na svoj i sasvim originalan način. To je čudesno - na temelju istih riječi nastaju tri različita oblika, tri lijepa figure što pokazuju da i naše različitosti, temeljene na Božjoj riječi, ne mogu biti ne-ljepi ako ih Gospodin oblikuje i ako odgovaraju njegovoj zamisli s nama.

Smatram, da nas je bilo pet, deset ili više skupina da bismo isto toliko različitih i lijepih aranžmana predstavile. O kako je lijepo i kako je dobro u različitosti jedno biti! O kako je bilo ugodno dijeliti suradnju i međusobnu podršku. Jednostavno, hvala svakoj sestri.

s. Dragica Karlić

Što možemo učiniti za svoje oči?

Sekcija za medicinsku i socijalnu službu provincijskog Vijeća za apostolat koju vodi s. Radeha Tojčić, povodom Dana bolesnika upriličila je 27. siječnja u poslijepodnevnim satima susret sestara u našem samostanu u Splitu. Predavanje na temu Uvod u oftalmologiju za laike - što možemo učiniti sami za svoje oči i kada tražiti stručnu pomoć? održao je prof. dr. sc. Ljubo Znaor, specijalist na klinci za očne bolesti u Splitu. Na susretu su sudjelovale sestre naše Provincije, medicinske sestre iz Mirovnog doma Lovret te sestre drugih redovničkih zajednica u Splitu.

U predavanju koje je popratio prezentacijom, predavač nam je htio pokazati koliko je naše oko složen organ, te zahtijeva posebnu brigu. Osrvnuo se na brojne infekcije i bolesti koje napadaju naše oči te načine kako ih spriječiti. Mogle smo čuti neke zanimljivosti o očima koje nam do tada nisu bile poznate.

Fiziologija oka nam je također posvjesta spoznaju kako je naš Stvoritelj čudesan u djelima svojim. Svaki se detalj uklapa u cjelinu i ima svoju funkciju. Imamo puno razloga da se Stvoritelju divimo i budemo mu zahvalne.

Na kraju predavanja bile smo slobodne postavljati pitanja koja su bila vezana uz dioptriju, daltonizam, laserske operacije, a dr. Znaor je na svako pitanje iscrpno odgovarao. On kao stručni oftalmolog dao nam je uvid kako se odnositi prema očima počevši od malih stvari

koje puno znače za naša dva *svijetlila* kojima opažamo svijet. Sve smo bili zadovoljni pre-davanjem te isčekujemo slijedeći susret koji će nas, vjerujem, obogatiti.

s. Marija Matanović

Za slobodu nas Krist oslobođi

U Duhovom centru Školskih sestara franjevaka u Bugojnu od 10. do 12. siječnja 2018. održan je međuprovincijski seminar kandidatkinja na temu Za slobodu nas Krist oslobođi. Na seminaru smo sudjelovale i nas dvije kandidatkinje, Nikolina Vujica Iz Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina i Katarina Znaor iz Splitske provincije Presvetog Srca Isusova. Voditeljica seminara bila je s. Ines Vujica koja nas je meditacijom psalma 139. uvela u seminar.

Prvi dan nastojale smo kroz izabrane evanđeoske odlomke iščitavali Božje poruke kako bismo ih primjenjivale na svoj život i u različitim situacijama, u kojima smo bile i/ili jesmo. Drugi dan seminara bio je za nas težak i zahtjevan: tražio je ozbiljnu i objektivnu samoprocjenu cjelokupnog ponašanja u svjetlu Isusove riječi i 10 aksioma teorije izbora. Samoprocjena je bila zahtjevna ali plodonosna. Uspjele smo u svom kreativnom sustavu prepoznati i spoznati nove mogućnosti, izlaze, puteve, rješenja. U izabranim Isusovim riječima i aksiomima teorije izbora naučili smo i pronašli primjere kako razvijati i izgrađivati kvalitetan i zdrav odnos prema Bogu, sebi, bližnjima i svim ljudima.

Iskustvo sabranosti, tištine i molitve pomoglo nam je dublje doživjeti ljepotu i važnost međusobnog susretanja i susreta s Bogom.

Zahvaljujemo s. Ines Vujica na darovanom vremenu i riječima, našim odgojiteljicama s. Lidiji Matijević i s. Mariji Mihaljević koje su nam upriličile ovaj susret te hvala zajednicama sestara u Bugojnu koja nas je primila otvorena i radosna srca.

Nikolina Vujica i Katarina Znaor, *kandidatkinje*

Duhovne obnove za mlade

S. Antonela Malenica uz pomoć s. Terezine Bašić i s. Jasne Kasalo održala je nekoliko duhovnih obnova u imotskomu kraju i u kratkim ih crtama prikazala. Ovdje ih objedinjujemo iz njezinoga pera kako bismo stekli barem mali uvid u sadržaj kojim su se sudionici duhovno krijevali i što su doživjeli.

Na temu Dodite živome vrelu održana je duhovna obnova 8. veljače u župi Sv. Mihovila u Prološcu a sudjelovali su roditelji ovogodišnjih prvopričesnika i krizmanika. Uz pomoć biblijskog teksta i slike razmišljali smo i razgovarali o susretu Isusa i Samarijanke na Jakovljevu

zdencu. Roditelji su pozorno slušali a potom i iznosili svoje odgovore na pitanja koja i vas koji sada čitate ovaj tekst mogu potaknuti na razmišljanje: Čeznem li ja za živom vodom, za dubljim duhovnim životom? Pozivam li druge na živi izvor? Samarijanka se u razgovoru s Isusom mijenja. Kakav razgovor s Isusom ja vodim? Preobražava li me razgovor s njim? Isus u ženi Samarijanki budi vjeru, pouzdanje, povjerenje. Što se u meni rađa u susretu s Isusom? Doprštam li Isusu da zaviri u dubine moje duše? Što nalazi u meni?

Nakon dijeljenja životnih iskustava i poniranja u osobni život vjere, roditelji i mladi bili su pripravljeni na euharistijsko klanjanje koje je uslijedilo.

* * *

Drugi susret, na istu temu, upriličen je 16. veljače u župnoj dvorani za mlaude framaše i framašice koji su na svoj način pokušali doživjeti susret Isusa i Samarijanke, staviti se u ulogu Isusova susretnika. Mladi su se rado uključili u svaki oblik rada, od čitanja teksta po ulogama do uranjanja u meditaciju i osobnog razmišljanja u šutnji. Njihova je kreativnost došla do izražaja u odgovaranju na započete rečenice.

Bili su različiti, iskreni i vrlo zanimljivi. Neki su smogli dovoljno hrabrosti pa su svoja razmišljanja podijelili u skupini, a neki su ih položili uz krčag koji je stajao nasred dvorane.

Njihova radosna lica i suradnja sasvim jasno govore o tomu da žeđaju za *vodom živom*.

* * *

Treći susret, na istome mjestu, održan je 24. veljače 2018. godine. Imali smo duhovnu obnovu za ovogodišnje krizmanike. Redovito vrijeme u kojem se pripremaju za sakrament potvrde osmislimo na malo drugačiji način.

S obzirom na korizmeno liturgijsko vrijeme u prvom dijelu susreta imali smo pobožnost križnog puta prema tekstu Križni put srca. Uz sliku i tekst krizmanici su srcem otkrivali smisao vlastitih križeva koji jedino imaju smisla kad se nose uz oslanjanje na Krista.

U drugom dijelu susreta, uz sliku i tekst, u središtu razmišljanja bili su Samarijanka i Isus na Jakovljevu zdencu. Nakon ulaženja u tekst, mladi su ulazili u svoj susret s Isusom. Svatko je samostalno radio na odabranom zadatku.

Susret smo zaključili meditacijom Susret na zdencu uz prikladnu glazbu i pjesmu Isuse, volim te koju su predvodili krizmanici.

Krizmanici su, uz duhovnu okrjepljujuću rado prihvatali i tjelesnu te su se razišli radosni i zahvalni župniku na srdačnom i velikodušnom prijemu.

* * *

Dana 10. ožujka održana je duhovna obnova za skupinu mlađih iz župe Zmijavci na temu Molitva. Započeli smo u dvorani franjevačkog samostana u Imotskom s predstavom Djekočića sa šibicama koju je s učenicima izvela Leonora Jonjić-Olujić, prof. hrvatskog jezika iz OŠ Josip Vergilij Perić. Nakon predstave preselili smo se u našu sestrinsku kuću u obnovljenu dvoranu koju smo prvi put koristili. Naime, prostorije bivšega dječjeg vrtića prilagodile smo za održavanje duhovnih obnova.

Mladi su razmišljali o osobnoj molitvi i zaprekama na koje nailaze tijekom molitve te su tražili načine kako ih savladati. Molili su uz glazbu, prikladne tekstove i prezentaciju. Sami su pisali molitve prošnje i hvale.

Na kraju susreta molili smo križni put uz prezentaciju na temu Kristove patnje. Anketni listić koji su popunjavali pokazao je želju mladih da ovakvi susreti budu češći.

Vijećanje redovničkih odgojitelja i odgojiteljica

Od 9. do 11. ožujka ove godine održano je 47. vijećanje redovničkih odgojitelja i odgojiteljica u Splitu u samostanu sestara Anćela (Službenica milosrđa) na Kamenu. Susret je organizirala Hrvatska redovnička konferencija na temu Interpersonalna komunikacijska kompetencija u formacijskom procesu.

Voditelj, don Đulijano Trdić, dr. med. i mr. psych., voditelj Centra za savjetovanje Riječke nadbiskupije, jednostavnim je rječnikom vodio grupu kroz vrlo zahtjevne teme kao što su: empatija, agresija i pasivna agresija u komunikaciji, simbolički govor, neverbalni govor, odnos moći, kontrola i granice u komunikaciji. Bilo je vremena za postavljanje pitanja i raspravu, što su svi prisutni smatrali vrlo korisnim.

Za odgojitelje je veoma važno u formacijskom procesu imati vremena za promatranje odgajanika i odgajanice. Takvim promatranjem dobiva se potpunija slika onih koji su se odlučili za redovnički život. Kroz ozbiljne razgovore i neobavezno druženje svaka osoba nešto govori o sebi, svojoj prošlosti, svojem obiteljskom okruženju, kao i o budućim namjerama, ciljevima, svjesnim i nesvjesnim željama. Odgojni proces, kao dio redovničkog života, pruža nam mnogo mogućnosti za oblikovanje jedne zdrave osobnosti, kako bi redovnički život bio punina života, svakome osobno, kao i onima oko sebe.

Vijećanju su se pridružile naše sestre odgojiteljice iz Mariborske provincije, s. Veronika Verbić i s. Urša Marinčić. Zajedno sa s. Celinom Vidak iz Bosansko-hrvatske i s. Slavicom Barbarić iz Mostarske provincije posjetile su sestre u našem provincijalnom središtu zadržavši se u srdačnom druženju i razgledavanju lovretske kuće.

Posljednji dan susreta protekao je u hodočasničkom ozračju: kratak obilazak jezgre grada Splita i Solina podsjetio nas je na bogatu povijesnu i kulturnu baštinu koja nas obvezuje na odgovorno življenje i prenošenje vjere.

s. Lidija Matijević

Prijedimo prijeko!

Isusov poziv učenicima: "Prijedimo prijeko!" (Mk 4,35) bio je moto planinarskog križnog puta mladih zadarske nadbiskupije koji je održan 10. i 11. ožujka na otoku Ižu. Sudjelovalo je 170 mladih. Uz mlađe iz zadarske nadbiskupije sudjelovali su mlađi iz Zagreba i Hercegovine a pridružilo se i nekoliko nas od školskih sestara franjevaka.

Križni put po otoku i tumačenje njegovih obilježja predvodio je župnik Velog i Malog Iža don Slavko Ivoš, a pripomoći mu je bio voditelj ureda za pastoral mladih zadarske nadbiskupije don Zvonimir Mikulić.

Prije polaska na katamaran za otok Iž, u katedrali Sv. Stošije u Zadru imali smo priliku za sakrament pomirenja kako bismo čista i skrušena srca, kroz razmatranje muke Kristove, bili spremniji primiti brojne milosti. Kad smo *prešli prijeko* na otok u crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije slavili smo misu, a potom započeli križni put. Postaje križnog puta bile su nam crkve, kapelice i križevi na grobljima gdje smo se zaustavljeni i molili. Tako smo propješaćili od Malog do Velog Iža ulazeći u otajstvo sedam križnih postaja. Taj dan smo zaključili klanjanjem pred Presvetim Oltarskim Sakramentom u crkvi Sv. Petra i Pavla. Prije klanjanja dva sjemeništarca i ja svjedočili smo o duhovnom pozivu kako bi u srcima mlađih pobudili radost služenja Gospodinu.

Drugi dan, u nedjelju, u crkvi sv. Petra i Pavla imali smo euharistijsko slavlje a potom smo s molitvom križnoga puta krenuli natrag do Malog Iža, moleći preostalih sedam postaja. Vraćali smo se drugim putem kako bismo bolje upoznali otok čiji su stanovnici u prošlosti živjeli od škrte zemlje i onoga što je davalo more. Ono što ih je spašavalo bila je riba, ali ni nje nije bilo uvijek dostatno.

Propješaćili smo 20 km, ali to nam nije predstavljalo neki problem jer smo odlučno krenuli sa željom da sve to prikažemo Bogu. Posebno zadovoljstvo činio nam je novoosnovani bend Verbum vitae koji nas je svojom pjesmom poticao da ostanemo u dobrom duhovnom raspoloženju. Toga nam nije nedostajalo, o čemu su svjedočili mlađi iznoseći svoja iskustva. Radosni što nas je ispunio svojim Duhom, zahvalili smo Bogu na međusobnom zajedništvu i milosti kojom nam daje da u njemu i s njim živimo svoj život.

Anđela Crnjac, *postulantkinja*

Pretječite jedni druge

Odgajajući braću i sestre za zajednički život u vjeri, sveti Pavao pozvao ih je da se okane ratoborstva i međusobnog nepoštivanja (usp. Rim 12,3 sl.). Znao je, moguće i iz vlastitoga iskustva, da se u njima krije klica mnogih nevolja, kako sadašnjih još više budućih kad klica naraste, razgrana se i počne dozrijevati nemilim plodovima. Ta

upućen je bio i u Učiteljev nalog učenicima koji su se *laktali* za prva mjesta: "Neće tako biti među vama!" (Mt 20,26). Možda je i stoga Pavao inzistirao da odnosi među kršćanima budu drugačiji: "Srdačno se ljubite pravim bratoljubljem! Pretječite jedni druge poštovanjem!" (Rim 12,10),

zauzimajući se da u zajednici Isusovih sljedbenika vlada Isusova logika.

Nažalost, povijest kršćanstva pamti mnoga odstupanja od Isusove logike i njegova nauka. Štoviše, ne zaboravlja međusobna pretjecanja kršćana koja i danas stoje na putu jedinstva a ogledaju se u izricanju osuda i odbacivanja u ime vjere. Ovakva odstupanja žive bilo u makro, bilo u mikro zajednici. Kako se njihova povijest ne bi ponavljala važno je poznavati uzroke krivih koraka te je potrebno, uvijek iznova, iznalažiti nove puteve dijaloga u onomu što nas povezuje u ime Onoga koji nas povezuje.

To je trajni zadatak koji nećemo iscrpsti za svoga životnoga vijeka te nam valja, osobito mladima, dati u ostavštinu istu plemenitu zadaču. A kako drugačije nego poučavanjem. Možda jednoga dana osvane dan kad će se ljudi uistinu natjecati tko će koga preteći u činjenju dobra, u komunikaciji dobra. Možda priprema toga budućega dana može započeti već danas. Od mene? Od tebe?

Tematski je na tom tragu bila i ovogodišnja nadbiskupijska vjeronaučna olimpijada osnovnih škola i natjecanje iz vjeronauka srednjih škola koje je održano u Omišu 9. ožujka u Osnovnoj školi "Josip Pupačić". Ekipe vjeroučenika pod vodstvom svojih mentora učile su o bolnim podjelama u povijesti Crkve te su se kroz materijal Kršćani na putu dijaloga pripremale za međusobno pretjecanje u znanju.

Ovoj nadbiskupijskoj razini natjecanja prethodila su međuškolska natjecanja te su se na tu, višu razinu plasirali samo najbolji. Među njima bile su i naše sestre: na osnovnoškolskoj razini vjeroučenike su vodile s. Antonela Malenica, s. Vjera Gulić i s. Lidija Čotić, a na srednjoškolskoj s. Natanaela Radinović. Naša s. Vjera sa svojom ekipom učenika osvojila je treće

mjesto. A za ilustraciju izvrsno pripremljenih učenika dostatno je spomenuti da razlika u između prva tri osvojena mjesta ne premašuje jedan bod.

Ovakve smotre dobro uvježbanih vjeroučenika nisu samo natjecateljskoga karaktera, premda ne nedostaje *bubanja* činjenica. Ona su nadasve usmjerenе međusobnom prožimanju vjere kao nauka koji se poučava u školi i vjere kao životnoga stava koji se primjenjuje u praksi. Uz to natjecanje spada i u kulturni događaj te škole domaćini, prema nekom nepisanom pravilu, nastoje pretjecati jedni druge u što boljoj pripremi kulturnoga programa kao i iskazivanju srdačne dobrodošlice. Tako je ravnateljica omiške škole gospođa Davorka Deur izrazila radost što njezina škola ugošćuje oko 160 izvrsnih učenika kojima je poželjela da im druženje bude "svečanost znanja i poznавanja vjeronauka i kršćanskoga duha", dok je nadbiskup Marin Barišić posvijestio da duh kršćanskoga dijaloga prepostavlja istinu i ljubav. Poželio im je da sve što su naučili ugrade u svoj život i rad, da rastu u kulturi dijaloga u svojoj obitelji, u školi i društvenim ulogama koje će ostvarivati.

Sudeći po rezultatima učenici su uspješno sveladali gradivo, a sudeći po natjecateljskom ponašanju može se reći da bi i sveti Pavao bio zadovoljan vidjevši da među njima nije bilo ratoborstva. Međusobno poštovanje iskazivali su uzajamnim bodrenjem koje je do izražaja došlo u drugom i trećem dijelu natjecanja kad smo svi bili u istoj dvorani a učenici nastojali jedni druge preteći boljim znanjem. Ako su tijekom učenja kroz susrete s mentorima shvatili važnost dijaloga u Kristovu duhu i nastoje ga oživotvoriti u svagdašnjem životu onda su svi pobjednici.

s. Natanaela Radinović

Obilježavanje 200. godišnjice rođenja utemeljiteljice naše Družbe

Voda s izvora

Dana 6. ožujka lovretska je zajednica obilježila 200. godišnjicu rođenja utemeljiteljice naše Družbe M. Margarite Pucher.

U meditativnom ozračju, u samostanskoj dvorani, slušajući izabrane tekstove s. Hedvike Puntar o životu, riječi i djelu M. Margarite, sve jasnije je pred nama izranjao lik ove odlučne žene čvrste vjere koja je sve svoje žiće, kako je više puta govorila, polagala u božansko Srce Isusovo.

Kako to biva s dušama vođenim od Duha Božjega njezina ljubav prema Bogu učinila je da se njezino djelovanje prelije preko okvira očekivanog i dobije svoj izričaj u služenju najmanjima. Velikim trudom, u duhu požrtvovnosti i molitve, uspjela je sa sestrama blažiti bijedu svoga vremena čvrsto vjerujući i onda kad vjera nije imala nikakvog uporišta u stvarnosti. S druge strane, iz potresnih poziva na neodgodivo djelovanje vidimo koliko se bijeda zapuštene djece duboko doimala njezinog bića. Čini se da su unutarnja blagost i vanjska čvrstina bile kod M. Margarite u sretnom ravnovesju kroz koje je, po njezinom potpunom predanju, mogao djelovati Bog utirući novi put svojoj milosti.

Obilježavanje rođendana M. Margarite može se shvatiti kao uvod u predstojeću proslavu 150 godina postojanja naše Družbe, a velike obljetnice uvijek su pogodno vrijeme za promišljanje, posvješćivanje i bistrenje vlastitog identiteta.

Pogled na vrijeme plodonosnoga djelovanja brojnih sestara od čijega duha baštinimo, ispunjava nas zahvalnošću, no istodobno, na nama je i odgovornost za duh i djelovanje Družbe u našem vremenu. M. Margarita, zahvaćena svetim nemicom i ponesena brigom za bližnjega, uspjela je oživotvoriti Božju ljubav u svom vremenu. Neka nam ona bude nadahnuće i poticaj da povećanim marom i franjevačkom pozornošću, oslonjene na Gospodina, tražimo "zапуštene" našeg vremena i ublažimo njihovu bijedu, kako ne bi, njezinim riječima rečeno, "dobro zauvijek bilo propušteno".

s. Marina Fuštar

M. Margarita i školske sestre

*Svjesna sam da će sve ovo biti vezano sa žrtvom i borbom,
ali ako nitko ne započne i ne prinese ovu žrtvu,
dobro će biti zauvijek propušteno.*

(M. Margarita, Pismo biskupu u Grazu, 19. svibnja 1869.)

Dana 6. ožujka ove godine navršilo se 200 godina od rođenja M. Margarite Pucher. Uza sva promišljanja, pitanja i odgovore o M. Margariti i njezinoj utemeljiteljskoj ulozi, može se reći da još uvijek nedovoljno poznajemo, pa čak i vrednujemo, njezin život i njezinu suradnju s nadahnucima Duha Božjega koja je iznjedrila redovničku zajednicu s vlastitim poslanjem i ulogom u Crkvi, Narodu Božjemu s kojim su školske sestre sjedinjene kroz različite vidove apostolata, već stoljeće i pol.

200. obljetnica rođenja M. Margarite obilježena je na razne načine u cijeloj Družbi. Osobito i na više razina obilježena je u njezinoj rodnoj župi Kapela pri Radencih i u Kući matici u Mariboru.

Slavlje u rodnoj župi upriličeno je u nedjelju 4. ožujka. Svečanu euharistiju u župnoj crkvi predvodio je dr. Franc Kramberger, nadbiskup mariborski u miru. Slijedila je zatim prigodna akademija i zajednički objed u dvorani mjesne osnovne škole. Uz mještane i sestre Mariborske provincije sudjelovale su i brojne sestre sabrane iz svih provincija europskog dijela Družbe na čelu s vrhovnom predstojnicom s. Klаром Šimunović i vrhovnom zamjenicom s. Vidom Tomažič. Iz naše Provincije sudjelovale su provincialna predstojnica s. Andrea Nazlić i provincialna savjetnica s. Senka Jenjić.

Tom slavlju prethodile su trodnevne misije u župi a predvodile su ih sestre Mariborske provincije. Dok su neke od sestara u župnoj crkvi s pukom molile i predvodile susrete s djecom i mladima, s odraslima i starijima, druge su – dvije po dvije – obilazile i susretale se s obiteljima po njihovim kućama. Sve je bilo usmjerenog poučavanju u vjeri te upoznavanju s Družbom školskih sestara franjevaka i Utetemeljiteljicom prve ženske redovničke zajednice u Sloveniji, koja potječe iz njihove župe.

U samostanskoj crkvi Kuće matice u Mariboru upriličen je 5. ožujka prigodni glazbeno-scenski i molitveni program koji su pripremili studentice sestrinskog Studentskog doma sv. Elizabeta, a uz brojne sestre nazočio je nadbiskup mariborski mons. Alojzij Cvikl te župljeni rodnog mjesta M. Margarite.

Pod pokroviteljstvom Sveučilišta u Mariboru, općine Maribor, Nadbiskupije Maribor i Mariborske provincije školskih sestara franjevaka Krista Kralja, u srijedu 14. ožujka, u Kući matici održan je znanstveni simpozij *Mati Margareta in šolske sestre*. Predavači su bili uglavnom sveučilišni profesori, svećenici i civili. Neki od njih imaju posebnu poveznicu sa školskim sestrama: bilo rodbinska povezanost, bilo da su im roditelji bili polaznici škole ili pak učitelji na sestrinskoj školi, ili su korisnici internata sestara, ili jednostavno poštovatelji *Slomškovićih sestara*, naziv pod kojim su sestre u Mariboru poznate. Svi oni su, kroz trinaest izlaganja, svaki sa svoga gledišta, obradili određenu temu vezanu uz lik M. Margarite i početke djelovanja prvih školskih sestara u Mariboru, okolnosti njihova djelovanja, te prve korake širenja Družbe izvan Slovenije, s posebnim naglaskom na ulogu M. Margarite i prvotnu karizmu Družbe – odgoj i poučavanje djece i mladeži, osobito iz siromašnijih slojeva društva.

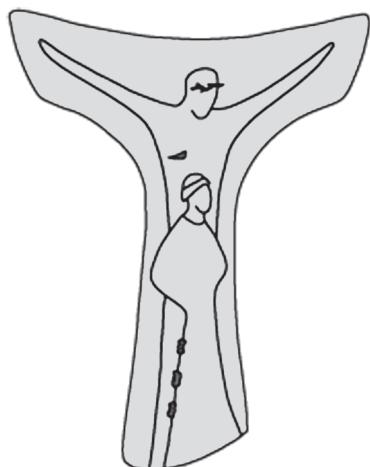
Uz sestre drugih provincija, iz naše Provincije na simpoziju su sudjelovale: s. Željka Čeko, provincijalna savjetnica, te s. Bernarda Župić i s. Marija Petra Vučemilo.

Bogati program proslave 200. rođendana M. Margarite dobar je uvod u pripremu za proslavu 150. obljetnice Družbe (1869.-2019.). Ujedno je to značajan korak u odjelotvorenju preporuke Redovitoga vrhovnog kapitula 2017: "Neka se slavlje 150. obljetnice Družbe vrednuje kao pogodna prilika za produbljenje poznavanja njezinih izvora, samobitnosti i duhovne baštine,

kao i za šire povjesno istraživanje o našoj Utetmeljiteljici i Družbi".

Dao Bog da obljetnice ne samo slavimo, nego snažnije živimo kao milost koja nas može učiniti svjesnjima primljena dara, dara redovničkoga poziva i pripadnosti Družbi školskih sestara franjevaka, te da iz dana u dan sa sv. Franjom mognemo zahvalno klicati: Hvaljen budi, Gospodine moj...

s. M. Petra Vučemilo

JEKA IZ AFRIKE

Molitva u redovničkom životu

U sklopu trajnog odgoja za nas sestre s privremenim zavjetima u Luhwinji je održan seminar od 2. do 5. siječnja 2018. godine. Temeljni motiv seminara bio je usmjeriti nas u produbljivanje odnosa ljubavi s Onim koji nas poziva da ga slijedimo i posvetimo mu život te da naša vjera i molitva budu utemeljene na ljubavi i jasnoći, oslobođene iluzija koje nerijetko sami stvaramo u svojim mislima.

Molitva je sastavni dio života svakog kršćanina, a na poseban način osoba posvećenoga života. Iako mislimo da smo u nju dobro upućene i da je poznajemo, stalno iznova otkrivamo da se u tom pogledu varamo, odnosno da puno toga još ne znamo ili imamo pogrešne slike, te da nam je još rasti. Svjesne smo da ja molitva jedna avantura, a ne neki jednostavni i potpuno dorečeni pothvat. Sami tijek molitve određuje i uvodi nas u osobno duhovno iskustvo koje nam ukazuje na potrebu prisutnosti Duha Svetoga. Valja nam bdjeti u molitvi da nam se ne dogodi površnost koja može narušavati bilo koji prijateljski susret. U seminaru smo posješćivale važnost molitve i hvala dragom Bogu koji nam daje želju za molitvom.

Molitva je naša potreba a On je taj koji nam daje želju i mogućnost da preko razuma, želje i duha ulazimo u ovaj osobni susret s Njim. Zahvalne smo stoga i našim roditeljima koji su nam svojim životom svjedočili i prenijeli vjeru.

Zahvalne smo i voditelju seminara, ocu Gregoru iz zajednice Misionara Afrike, na dobroj volji i primjeru vjernosti u posvećenju Bogu jer doprinosi obogaćenju naše vjere svojim životom i služenjem Crkvi kroz poučavanje. Posebno srdačno hvala našoj Zajednici koja nam stalnim nastojanjima omogućuje produbljivanje općeljudskih, kršćanskih, redovničkih i franjevačkih vrijednosti te tako naš život otvara djelovanju Božje milosti. Ovaj kratki boravak u Luhwinji omogućio nam je susret s našim sestrama, prijateljima i znancima koji su nam svjedočili Božju blizinu. Bog poznaje srce svakog od njih i neka ih prati njegov blagoslov.

Želja mi je podijeliti nekoliko bitnih karakteristika i doprinosa seminara o molitvi.

Voditelj nam je pojasnio važnost sudjelovanja cijelog našeg bića u molitvi. Duha i tijela. Kroz susret s Bogom dolazi nam utjeha, radost, ohrabrenje i sama želja biti s Njim. I jedini ispravan motiv molitve jest biti jedno s Njim. U tom molitvenom zajedništvu s Bogom postajemo svjesne samih sebe, našeg unutarnjeg života. Prihvaćamo rizik ogoljenosti pred samima sobom i spoznavanja vlastite slabosti. A upravo u vlastitoj krhkosti i bijedi susrećemo Boga. Nije potrebno mnoštvo riječi, kako nas i sam Isus poučava (Mt 6,5-14), već je najvažnije jednostavno biti, željeti biti s Njim. Voditelj nam je iznio i neke slike koje imamo o Bogu u molitvi.

Posvijestio nam je da se svaki molitelj traži u molitvi, u svom obraćanju Bogu, te susreće: Boga *Deutoronoma*, Zakonodavca – blizak je onomu koji je bitno obilježen zakonom, obvezama;

Boga *Elohma* – odgovara onima koji se na neki način boje osobno susreti Boga, kod kojih prevladava osjećaj nedostojnosti zbog vlastite grešnosti;

Boga *Jahvu* – susreću ga oni koji imaju osjećaj intimnosti s Bogom koji je blizak svakom čovjeku, a to je Bog Isusa Krista;

Boga *liturgije i kulta* – traže ga oni koji vole strukturu, organiziranost i red, koji mole kako bi se sklonili u Bogu.

Kako bi rasle u molitvi potrebno nam je ugraditi cijelo svoje biće u taj susret. Mir i duhovo pročišćavanje prvi je dar molitve koji nadalje donosi ljubav, a ona pak ulazi u sve pore našega života, u sve naše odnose, u način življenja redovništva, života u zajednici i u apostolatu.

Doživjeli smo da je ovaj seminar veoma važan za produbljenje naše spoznaje i življenja posvećenoga života. Još jednom smo posvijestile kako sav naš život i apostolat crpi svoju snagu i smisao u osobnom susretu s Bogom. Nadamo se da ćemo znati sve naučeno ugraditi u život i radosno življenje evanđelja.

s. Marie Noëlla Neema, *juniorka*

Dan mojih prvih redovničkih zavjeta

Želja mi je u nekoliko riječi s vama podijeliti moju radost polaganja prvih redovničkih zavjeta.

Velika hvala dragom Bogu koji je u moje srce posijao sjeme vjere preko mojih roditelja. Neka bude slavljen! Iskreno hvala zajednici Školskih sestara franjevaka Krista Kralja koje su me primile takvu kakvu jesam. Posebno hvala mojoj zajednici u Bukavu-Ngubi koja mi je preko osmodnevnih duhovnih vježba omogućila dobru duhovnu pripremu uoči mog posvećenja Bogu i potpunog predanja Zajednici i Crkvi.

Subota 10. veljače za mene je bio poseban i nezaboravan dan. Bila sam okružena, ohrabrena i praćena ljubavlju i molitvom obitelji - one iz koje sam potekla i one u koju se po zavjetima Bogu ucjepljujem. Liturgijsko slavlje bilo je živo, dubokom radošću obilježeno, jer osjetila sam veliko srce svih naših sestara, mlađih i starijih koje su se nesebično potrudile oko organizacije slavlja. Obradovale su me i brojne čestitke i riječi ohrabrenja koje su stigle čak i od sestara iz daleka, iz naše široke zajednice.

Dan nakon zavjeta u zajednici smo imali misu zahvalnicu za slavlje mojih zavjeta. Bio je to još jedan dan u nizu iskrene obiteljske radosti. Ponesena tom radošću kličem: Neka živi naša Družba, naše zajednice u Kongu. Neka živi naša franjevačka duhovnost i neka je Bog slavljen preko dara života našega sv. oca Franje. Želim da svi naši životi budu slava Bogu!

s. Esperance Tumaïni, *novozavjetovanica*

USKRSNE ČESTITKE

Kročeći hitro poput Magdalene, koja je vidjela prazan grob i dota-knula ga pogledom vjere, javljamo svima: Živ je! Da, on tu i danas kraj tebe stoji.

Svim sestrama, prijateljima i dobročiniteljima želimo sretan Uskrs!

Sestre iz kraljevskog grada Knina

* * *

Uto im se otvore oči te ga prepoznaše, a on im isčeznu s očiju. Tada rekoše jedan drugom: Nije li gorjelo srce u nama dok je putem govorio, dok nam je otkrivaо pisma? (Lk 24,31-32)

Neka susret s uskrslim Isusom Kristom u lomljenju kruha, ispuni naša srca nadom i radošću zbog Njegove pobjede nad grijehom i smrću.

Sretan i blagoslovлен Uskrs žele vam

kandidatkinja Katarina i postulantkinja Andđela sa s. Lidijom

* * *

Kristovo usksrsnuće razlog je naše radosti i zalog naše budućnosti s njim, Uskrslim.

Drage sestre i čitatelji naših Odjeka želimo vam blagoslovлено slavlje otajstva našega spasenja.

Sestre iz Sinja

* * *

Otajstvo Kristova usksrsnuća neka nas obasja svojim svjetлом te nam podari svoj mir, blagost, ljubav i radost da možemo radosno klicati: Ovo je dan što ga učini Gospodin, kličimo i radujmo se u njemu, aleluja!

Svim sestrama i svakoj osobno sretan Uskrs i uskrsne blagdane žele vaše

sestre iz Trpnja

* * *

Ne plašite se! Isusa tražite, Nazarećanina, Raspetoga?

Uskrsnu! Nije ovdje! Evo mjesta kamo ga položiše. (Mk 16,6)

Drage sestre, prazan Kristov grob poručuje nam: Ne bojte se! Ne tražite me ondje gdje ja nisam. Naći ćete me u svakoj patnji i nevolji. Budite odvažne! Ja sam pobijedio smrt.

Neka nam Krist u ovom vremenu, koje ponekad izgleda mračno i nemoćno, podari novu vedrinu i snagu.

Sretan i blagoslovjen Uskrs žele vam

vaše sestre iz Imotskog

* * *

Vi se ne bojte! Nije ovdje! Uskrsnu kako reče. (Mt 28, 5-6)

Ovaj nas radosni navještaj Kristovog uskrsnuća tješi, pruža nam sigurnost i obnavlja nadu da je smrt zauvijek pobijeđena.

Neka se Uskrsl Gospodin u našem životu očituje kao jedini Spasitelj i Otkupitelj!

Blagoslovjen Uskrs žele vam

sestre iz Frankfurta

* * *

Drage sestre, dragi čitatelji naših Odjeka!

Krist je uskrsnuo, aleluja!

Ovo je dan što ga učini Gospodin,

radujmo se i kličimo mu jer nas izbavi od smrti i uvede nas u život.

Da, u Njemu je život, a ne smrt. Poziva na život i radost. Neka uistinu ovaj Uskrs zasja punom svjetlošću u cijelom svijetu i tako rasprši sve tmine koje su posijane od neprijatelja svjetla koji više vole tamu.

Budimo svjetlost i širimo radost. To želimo svoj braći i sestrama i svim stvorenjima. Sretan i blagoslovjen Uskrs!

Vaše sestre iz DR Konga

* * *

U žrtvi nevinog Jaganjca naši su grijesi otkupljeni i neizmjernom Božjom ljubavlju nama oprošteni. Stoga neka nam milosrdna Božja ljubav bude poticaj da i mi praštamo, volimo i drugima na radost budemo, tamo gdje je mržnja da ljubav donešemo, gdje je tama da svjetlost širimo i tako na ovoj zemlji Kristov zakon ljubavi ispunimo.

Drage sestre, događaj Kristova uskrsnuća je snažna pobjeda dobra nad zlom, života nad smrću. Želimo da se ta Kristova poruka očituje u životu svake od nas kako bismo bile istinske sudionice uskrsnuća.

U tom duhu neka vam je sretan i blagoslovjen Uskrs!

Vaše sestre s Lovreta

* * *

Gospodin slavno uskrsnu! Aleluja! Aleluja! Aleluja!

Uskrsnu kako je rekao i od grijeha nas spasio. Njemu neka je vječna hvala i slava, a Duh uskrslog neka u nama prebiva.

Ovim mislima svim sestrama, priateljima i našim dobročiniteljima sretan Uskrs, uz srdačan pozdrav, žele

sestre iz Sigurate – Dubrovnik

* * *

Krist je uskrsnuo! Ljubav je pobijedila smrt! I u ljubavi straha više nema! Uskrslji Krist lice je Boga koji je ljubav, koja nikad ne prestaje. Ljubav daruje život!

Budimo i mi ljubav! Budimo one koje daruju Ljubav ovom svijetu.

Sretan i blagoslovjen Uskrs!

Sestre iz Zadra, Trg Gospe Loretske 10

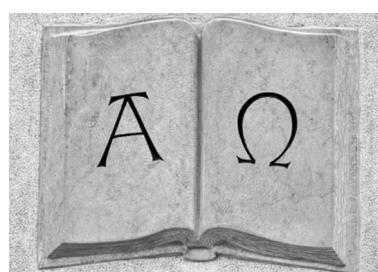
* * *

...i preobrazi se pred njima. I zasja mu lice kao sunce, a haljine mu postadoše bijele kao svjetlost. (Mt 17,2)

Uskrslji Krist neka preobrazi naše živote u običnom, svakodnevnom življenu.

Sretan Uskrs žele

sestre s Jordanovca, Zagreb

NAŠI POKOJNICI

S. M. Irena Milka Zorica

*Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista,
Otac milosrđa i Bog svake utjehe! (2 Kor 1,3)*

Dana 9. siječnja 2018. godine u Splitu na Lovretu u 87. godini života i 66. redovništva u Gospodinu je usnula naša s. Irena.

Sprovodni obredi bili su 11. siječnja na splitskom groblju Lovrinac.

Oproštajni govor provincijalne predstojnice

Na isteku dana 9. siječnja 2018. godine, u tišini noći i u prisutnosti sestara, preselila se u vječnost naša draga s. Irena Zorica u 87. godini života i 66. redovništva.

S. Irena Zorica, krsnim imenom Milka, rođila se 1. srpnja 1931. godine u Hrvacama u obitelji Andrije i Ande r. Titlić. Imali su pet kćeri i dva sina koji su umrli u ranom djetinjstvu. Vjera, rodoljublje i odanost obitelji bili su temelj na kojem je odrastala. U rodnim Hrvacama završava pučku školu, i već zarana je iz šireg obiteljskog okruženja primala poticaje za promišljanje o posvećenom životu. U samostan odlazi nakon što su je, najprije rođak don Ivan Šarić a zatim i naša s. Ljuba Boko, upućivali da bi i ona mogla biti školska sestra franjevka.

Tako je Milka već sa četrnaest godina, na blagdan Male Gospe 1945. primljena u kandidaturu u franjevačkom samostanu u Sinju gdje su djelovale naše sestre. Nakon godinu dana dolazi u provincijalnu kuću u Split gdje obavlja poslove u kuhinji i šivaonici. Osobito je bila zapažena njezina spretnost rada na samostanskom gospodarstvu, u vrtu i u štali. Pokazala se vještom i odvažnom te je s konjima i karom opremlala sve poslove u polju i gradu za svoju redovničku zajednicu, druge franjevačke samostane i za Nadbiskupsko sjemenište.

Budući da je u ono vrijeme taj posao bio od velike važnosti, provincijalna uprava ju je stoga dugo zadržala u kandidaturi jer je nije imao tko zamijeniti.

Nakon sedam godina kandidature, dana 14. veljače 1952., primljena je u postulatu, a na svetkovinu Velike Gospe iste godine započela je kanonsku godinu novicijata u Splitu. Prve redovničke zavjete položila je 16. kolovoza 1953., a doživotne 5. listopada 1956. godine u Splitu.

Nakon novicijata poslana je u franjevački samostan na Poljudu gdje obavlja kućanske poslove. Nepunu godinu poslije, 1954. odlazi u našu kuću u Dubrovnik radi podvorbe posljednje "sigurate" s. Franciske Vicelić, te uz to pomaže šivati jorgane. Već slijedeće godine ponovno je vraćena na Lovret (1955.-1958.) gdje ostaje tri godine.

Nakon toga nastupa sasvim novo razdoblje života i apostolskog djelovanja s. Irene. Provincijalna uprava je šalje u samostan franjevaca kapucina na Pojišanu da zamjeni bolesnu sestruru voditeljicu liturgijskoga pjevanja. Iako je poslana za mjesec dana, s. Irena ostaje punih deset godina (1958.-1968.). Tu se suočava s izazovima za koje nije bila sposobljena. Prirodno nadarena za glazbu upornom je vježbom i marom nadvladavala zahtjeve povjerenog joj zadataka. Samouka sviračica našla se ponovno pred novim iskušenjem premještajem u Imotski neposredno prije Božića 1968. godine. Trebala je svirati božićne pjesme za četveroglasni zbor. Znala je spominjati kako bi svaki put sjedajući za orgulje zavapila: "Bože, ako ti ne pomogneš, ja ne znam kako će ovo odsvirati". Nakon plodnog djelovanja u Imotskom, gdje je vršila i službu kućne predstojnice, godine 1974. s. Irena ponovno dolazi u Split u samostan franjevaca konventualaca na Obali. Tu deset godina vodi liturgijsko pjevanje u crkvi sv. Franje. Poslije toga, godine 1984. poslana je u franjevački samostan u Omiš, gdje

uređuje crkvu i vodi liturgijsko pjevanje, a ujedno je i kućna predstojnica zajednice sestara. Budući da su u to vrijeme njezini roditelji već poboljevali, s. Irena uz dopuštenje Provincijalne uprave 1989. godine odlazi najprije u našu kuću u Sinj da im bude bliže, a potom u rodnu kuću njegovati bolesne roditelje. Ni tada ne odustaje od apostolskoga djelovanja nego se uključuje u život svoje župne zajednice i preuzima vođenje liturgijskog pjevanja u župi Svih svetih u Hrvacama. Jedno vrijeme odlazi i u filijalne crkve župe Gospe Sinjske u Lučane, Čitluk i Glavice.

Nakon smrti roditelja 1994. godine s. Irena se vraća u našu kuću u Sinju ali i nadalje vodi liturgijsko pjevanje u Hrvacama. Po povratku sestara u Knin nakon vojno redarstvene akcije "Oluja", s. Irena je 1996. godine poslana za vođenje liturgijskoga pjevanja u župi. Uz to nastoji pomoći što bržem i bezbolnjem povratku u normalan život tamošnjih žitelja. U Kninu ostaje samo godinu dana te je 1997. premještena u Split u našu kuću u Glagoljaškoj ulici. Godine 1998. s. Irena po treći put odlazi u Sinj, gdje zdušno uređuje samostanski vrt i obavlja druge kućanske poslove. Željela je tu ostati još duže, ali je provincijalna uprava 2004. godine poziva na Lovret. Iako već u visokim godinama svesrdno pomaže kod izrade crkvenoga ruha i uključuje se u druge kućanske poslove dokle god je teška bolest u tome nije sprječila.

S. Irena se najveći dio svoga života velikodušno istrošila u radu po župama vodeći liturgijsko pjevanje, iako je njezina glazbena izobrazba bila samo jednogodišnji tečaj za redovnice pri Bogosloviji u Splitu. Božji dar iznad svega, a potom vlastiti trud i upornost vodili su je u svim životnim zadatacima. Karakterno jaka osobnost, odlučna, revna i ustajna, hrabro je prevladavala sve poteškoće. I u suočavanju s bolešću htjela je sve riješiti brzo i temeljito te se

do posljednjeg trenutka nadala da će i nju pobijediti kao i druge poteškoće u životu. Za konačan susret s milosrdnim Ocem intenzivno se pripremala svjesnim primanjem svetih sakramenata i molitvom. Znala je reći da će ovozemaljsko za nju biti završeno do Božića. No, Bog joj je u svojoj darežljivosti podario da sve božićne blagdane proživi u okruženju sestara i rodbine.

Hvala ti, draga s. Irena, za sve dobro učinjeno za našu Provinciju, za svaki uloženi trud u poticanju mnogih da svojim glasom i životom slave Gospodina.

Vjerujemo da s anđelima nebeskim Bogu svom pjevaš pjesmu zahvalnu.

Neka ti Gospodin udijeli vječni pokoj!

S. M. Ladislava Ana Šentija

Doista, ako vjerujemo da Isus umrije i uskrsnu, onda će Bog i one koji usnuše u Isusu, privesti zajedno s njime. (1 Sol 4,14)

Blago u Gospodinu, dana 26. ožujka 2018. u Splitu u 89. godini života i 66. redovništva usnula je naša s. Ladislava.

Sprovodni obredi bili su 28. ožujka na splitskom groblju Lovrinac.

Oproštajni govor provincijalne predstojnice

Na Veliki ponедјелjak, dan nakon spomena Isusovog slavnog ulaska u Jeruzalem naša se s. Ladislava pridružila slavnom Jeruzalemu, u 89. godini života i 66. godini redovništva.

S. Ladislava Ana Šentija rođena je u Brnázama kraj Sinja, 22. veljače 1930. godine, od oca Petra i majke Kate rođ. Malbaša, u

obitelji s osmero djece. Dvoje njih je umrlo dok su bili mali. Ana je druga rođena te je već kao mala djevojčica bila brižna

i odgovorna za mlađu braću i sestre. Obitelj je živjela tradicionalne kršćanske vrijednosti, molilo se i radilo. Mala Ana je često čuvala ovce i to je veselilo. Dugo je razmišljala kojim putem poći u život? Opredijelila se za samostan kao punoljetna djevojka, sa osamnaest godina. Činiti pokoru i poboljšati svoj život bila je vodilja s kojom je krenula u novi život. Redovnice je viđala u crkvi Gospe Sinjske i odlučila je poći na Lovret, gdje su već bile njezine mještanke, s. Ozana i s. Branimira. Na Malu Gospu 1948. godine sama je *sinjskom rerom* stigla u Split.

Na Lovretu je bila samo tjedan dana te je poslana u Hvar u franjevački samostan. Tu je provela dvije godine kandidature. Radila je sa sestrama na samostanskom gospodarstvu, a u slobodno vrijeme joj je kućna predstojnica s. Mirjana Jerković imala *poduk*.

U postulaturu je primljena 14. veljače 1952. godine u Splitu. Tijekom postulature trebalo je proći kanonski ispit i izjasniti se o svom zvanju. Tom je prilikom kanonik, ispitivač, Ani rekao da doista ima pravo zvanje. Ta izjava joj je bila snažna podrška ne samo tada nego i cijelog života. Bilo je to teško vrijeme komunizma. Jednom su Anu i još jednu postulantkinju pozvali na *Udbu* te ih nagovarali da napuste samostan, kako bi redovnica bilo što manje. Ana se pak odlučno tome usprotivila i rekla da je to njezin osobni izbor što će biti u životu.

Godine 1952. na svetkovinu Velike Gospe započinje kanonsku godinu novicijata i dobiva ime s. Ladislava. Na to je ime bila uvijek ponosna, jer se prva školska sestra u Splitu i utemeljiteljica zavoda na Lovretu zvala tim imenom.

Prve zavjete položila je 16. kolovoza 1953., a doživotne 5. listopada 1956. godine. Nakon novicijata s. Ladislava ostaje godinu dana na Lovretu te pomaže u šivaonici i dvori mladu teško bolesnu s. Luciju Rodić.

Zatim je poslana u franjevački samostan na Poljudu, pa u samostan franjevaca konventualaca na Obali, gdje je bila po godinu dana i obavljala razne kućanske poslove. Potom ide u Dubrovnik u Siguratu gdje ostaje dvije godine (do 1958.).

Provincijalna uprava je prepoznala potrebu trenutka da se nekoga pošalje u bolničku školu, te je tako i s. Ladislava 1958. godine premještena u Zadar gdje završava dvogodišnju bolničku školu. Odmah nakon završene škole 1960. godine zapošljava se u bolnici u Zadru. Uz posao u zadarskoj bolnici, u Šibeniku završava srednju medicinsku školu. Bila je svjesna da medicina napreduje i da bez učenja i stručnoga znanja ne može raditi tako zahtjevan i odgovoran posao. S. Ladislava je radila trideset i četiri godine u smjenskom radu na internom odjelu. Brinula se često o bolesnicima s neizlječivom bolesti koji su umirali mladi. U noćnim smjenama u gluho doba noći, kada bi bolesnici zaspali molila bi krunicu. U molitvi je crpila snagu za suočavanje s ljudskom patnjom i puno puta bezizlaznom situacijom. Uz to rado je čitala vjerski tisak, osobito Mali koncil. Jednom je zbog čitanja vjerskog tiska bila i optužena i poslana na odgovornost upravi bolnice, a ona je odlučno odgovorila: „Ako vi možete čitati *Politiku*, mogu i ja *Mali koncil*“.

Posebno sretan dan za s. Ladislavu bio je na blagdan sv. Stošije 1991. godine kada je po prvi put na posao u bolnicu došla u redovničkom odjelu i mogla javno svjedočiti svoje redovničko poslanje. S. Ladislavu je resio red i disciplina, kako u profesionalnom tako i u redovničkom životu. Rad, zajedničku molitvu i zajednički život držala je jednak važnim. U duhu redovničke poslušnosti, samo godinu dana prije ostvarenja pune mirovine, odlukom provincijalne uprave prekida posao u bolnici i 1994. godine iz Zadra odlazi u Franjevački samostan na Poljudu, gdje

punih deset godina njeguje bolesnu braću franjevce i pomaže sestrama u kućanskim poslovima.

Načetoga zdravlja 2000. godine dolazi u provincijalnu kuću na Lovret, ali ne vodi brigu samo o svom zdravlju i ne predaje se neradu, nego marno radi koliko god joj tjelesne snage dopuštaju. Pomaže sestrama kod izrade crkvenoga ruha, te s velikom raspoloživošću sestrama šiva i krpa odjeću kad god kojoj zatreba, sve do 2016. godine. Posebna ljubav s. Ladislave cijelog njezina života bili su vrt i cvijeće. S velikom radošću s cvijećem iz lovretskog vrta ispraćala je i dočekivala sve drage goste koji su dolazili u naš samostan. S radošću je dijelila sadnice koje je sama uzgojila i željela čuti povratnu informaciju kako njezino cvijeće uspijeva i u drugom vrtu. Gospina šipila u samostanskoj „šumici“ nikada nije ostajala bez cvijeća. Na vrtu je znala satima čeprkati oko cvijeća sve do kraja 2017. godine.

S. Ladislava se krajem prošle godine suočila s neizlječivom bolešću. Svjesna svoje

dijagnoze, poštujući struku i mišljenje liječnika, sama je ipak odlučila da se neće podvrgavati nikakvim ozbiljnijim liječničkim zahvatima jer po njezinom mišljenju to ionako ne bi bilo učinkovito. Svoje posljedne dane željela je provesti pripremajući se za susret s Gospodinom. Dan prije smrti, na Cvjetnicu, bila je u crkvi na misi Muke Gospodinove i cijeli je taj dan bila neobično radosna sa svim sestrama koje su je posjetile u njezinoj bolesničkoj sobi, kao da je slutila da se rastanak približio. Usnula je zauvijek u noći, u osvit Velikog ponedjeljka.

Draga s. Ladislava, hvala vam za svjedočanstvo ispunjenog redovničkog života, za svaki darovani cvijet, za svaku zdušno izmoljenu molitvu za svoje sestre i za sve one koji su vam se preporučili.

Neka vas milosrdni Bog primi u svoju vječnu radost i blaženstvo onih koji su preobraženi Kristovim uskrsnucem.

Počivala u miru Božjem.

Sestre naše Družbe

S. M. Pavla Bajec, živjela 96 godina, u Družbi 74 godine,
preminula 16. prosinca 2017., Brezje

S. M. Benjamina Mutić, živjela 94 godine, u Družbi 73 godine,
preminula 18. prosinca 2017., Kloštar Ivanić

S. M. Zdravka Tadić, živjela 76 godina, u Družbi 53 godine,
preminula 26. prosinca 2017., Bijelo Polje

S. M. Susana Roldán, živjela 55 godina, u Družbi 32 godine,
preminula 26. prosinca 2017., Las Lomitas, Formosa

S. M. Irena Zorica, živjela 86 godina, u Družbi 65 godina
preminula 9. siječnja 2018., Split

S. M. Smiljana Kožul, živjela 83 godine, u Družbi 58 godina
preminula 18. siječnja 2018., Međugorje

S. M. Fabiana Alarcón, živjela 71 godinu, u Družbi 52 godine,
preminula 28. siječnja 2018., San Lorenzo, Santa Fe

S. M. Stanislava Rotovnik, živjela 73 godine, u Družbi 49 godina,
preminula 2. veljače 2018., Trst

S. M. Marija Čarapina, živjela 68 godina, u Družbi 48 godina,
preminula 3. ožujka 2018., Bukovica/Tomislavgrad

S. M. Ladislava Šentija, živjela 88 godina, u Družbi 66 godina,
preminula 26. ožujka 2018., Split

Rodbina sestara

Jeka Plazonić, majka s. Krune, preminula 25. siječnja 2018.

Katica Križan, sestra s. Antonele Malenica, preminula 5. veljače 2018.

Marija Filipović-Grčić, sestra s. Teofile Mastelić, preminula 9. ožujka 2018.

Ana Kulić, pomajka s. Milijane, preminula 13. ožujka 2018.

Ante Lagator, brat s. Lucije, preminuo 14. ožujka 2018.

Zahvale

Drage sestre!

U svoje ime i u ime moje obitelji iskreno hvala za vašu blizinu, pismene izraze sućuti i molitve uz smrt moje drage majke. Srdačno hvala svima koje ste nazočile i molitvom nas pratili na ispraćaju do posljednjeg zemnog počivališta. Svojom brojnom prisutnošću i svojim pjevanjem pridonijele ste do stojanstvenom, jednostavnom a opet svečanom sprovodnom obredu i misnom slavlju. Osobito zahvaljujem sestrama moje lukšićke zajednice za svaki izraz sestrinske pažnje, blizine i kršćanske sućuti tom prigodom.

Draga majko! Hvala ti za uzor života bogoljublja, čovjekoljublja i domoljublja.

Moju dragu majku i dalje preporučam u vaše molitve. Neka joj Svemogući i milosrdni Otac udjeli svoj mir i bude joj vječna nagrada.

Zahvalna s. Kruna Plazonić

Drage sestre!

Dana 5. veljače iznenada je preminula moja sestra Katica. S ljubavlju smo je ispratili na vječni počinak 10. veljače na mjesnom groblju u Dugopolju. Hvala vama što ste u velikom broju bile na njezinom posljednjem ispraćaju. Pjesmom i molitvom bile ste uz nas u našoj velikoj boli i učinile da oproštaj bude lakši, a misa svečanija. Primili smo mnoge izraze sućuti od sestara koje nisu mogle biti prisutne na sprovodu. Svima, u svoje ime i u ime Katičine obitelji od srca zahvaljujem.

Vaša s. Antonela Malenica

Drage sestre!

Hvala vam od srca na molitvama i izrazima sućuti povodom smrti moje sestre Marije. Na poseban način se zahvaljujem sestrama koje su je ispratile na posljednje zemaljsko počivalište.

Zahvalna s. Teofila Mastelić

Drage sestre!

*Dragocjena je u očima Gospodnjim smrt pobožnika njegovih!
(Ps 116,15)*

U ime obitelji i moje od srca zahvalujem svim sestrama na molitvama, izrazima sućuti i za posljednji ispraćaj pokojne Ane, moje pomajke.

Zahvalna s. Milijana Kulic

PRILOZI

Poruka prigodom Dana posvećenog života

Poštovane redovnice, redovnici i laici posvećeni u svijetu,
drage sestre i draga braćo u Kristu!

1. Prošle smo godine obilježili prvi Svjetski dan siromašnih koji je proglašio papa Franjo. Na početku svoje poruke za taj dan on je istaknuo riječi Prve Ivanove poslanice: "Dječice, ne ljubimo riječju i jezikom, već djelom i istinom" (1Iv 3,18). Upravo bi redovnice, redovnici i laici posvećeni u svijetu trebali ove riječi osjetiti kao osobni poziv i poziv svojim zajednicama da se djelatnom ljubavlju približe svakom siromahu i svakom čovjeku u potrebi. Na početku je takva djelovanja uvijek vjera u Isusa Krista koji "sam sebe opljeni" (Fil 2,7). Zanimljivo je vidjeti kako govor o Kristu koji se opljenio apostol Pavao započinje pozivom: "Neka u vama bude isto mišljenje kao u Kristu Isusu" (2,5). Zavjet siromaštva i odluka da se žive evanđeoski savjeti – ta odluka da čovjek opljeni samoga sebe – bitni su čimbenik nasljedovanja Krista. U Kristu, pak, ova odluka potaknuta je ljubavlju prema ljudskom rodu. On se opljenjuje da bi postao "ljudima sličan, obličjem čovjeku nalik" (2,7). Slično se i nasljedovanje njegova siromaštva ne može ostvariti bez osjećaja i stava solidarnosti prema svakom čovjeku, osobito onom u potrebi.

U svojoj poruci papa je upozorio i na to da je u povijesti bilo razdoblja "kada kršćani nisu u potpunosti poslušali taj poziv i kada su dopustili da ih zarazi svjetovni način mišljenja." Mogli bismo reći da se isto kroz povijest, a i u našem vremenu, može ponekad primijetiti i kod Bogu posvećenih osoba. Stoga valja uzeti k srcu, kao znak vremena, ovu novu, a opet tako staru brigu Crkve za siromahe i sve osobe u potrebi. Ova briga, kod onih koji su se odlučili za redovnički život ili kod laika posvećenih u svijetu, morala bi dovesti do pravog i dubokog susreta sa siromasima, što je mnogo više od umirivanja savjesti povremenim djelima humanitarne prirode. Ovakav način života, solidaran sa siromasima – kaže papa – donosi "radost i mir duše jer dotičemo vlastitim rukama Kristovo tijelo."

2. Drugi vidik prisutnosti redovnika i laika posvećenih u svijetu u Crkvi koji bismo ovom prilikom željeli naglasiti jest zajedništvo. U dopisu što ga je u lipnju prošle godine Kongregacija za ustanove posvećenog života i družbe apostolskoga života uputila Hrvatskoj redovničkoj konferenciji stoji između ostalog: "Tema crkvenog zajedništva ubraja se među najdublje i najvažnije teme u ovom času: u svijetu koji razdiru duboke podjele i sukobi koji nikako da se smire i okončaju, dok ljudi nastoje podizati zidove i prepreke koje dijele narode i države, Crkva svim silama nastoji svjedočiti evanđelje mira, bratstva, zajedništva s Bogom i među ljudima koji su svi Božja djeca i braća među sobom." Stoga Kongregacija potiče na "zajedništvo i suradnju koji moraju karakterizirati odnose između svijeta posvećenog života i mjesne Crkve."

U tom smislu želimo potaknuti na izgradnju takvih odnosa najprije unutar zajednica koje čine Bogu posvećene osobe. To podrazumijeva međusobno poštovanje, razumijevanje,

suosjećanje, praštanje. Riječ je o još jednom obliku nasljedovanja Krista. Tko svakodnevno nastoji živjeti takve odnose već djeluje i na odnose zajedništva u Crkvi. Izvor je poziva svih nas u Bogu ili, da se poslužimo riječima Poslanice Efežanima: "Trudite se sačuvati jedinstvo Duha svezom mira! Jedno tijelo i jedan Duh – kao što ste i pozvani na jednu nadu svog poziva! Jedan Gospodin! Jedna vjera! Jedan krst! Jedan Bog i Otac sviju, nad svima i po svima i u svima!" (Ef 4,3-6). Ovo temeljno zajedništvo i jedinstvo u Gospodinu briše svaku zavist, ljubomoru, svako nerazumijevanje i zamjeranje, osobito u odnosima unutar Crkve. U tom smo zajedništvu svi pozvani rasti i napredovati. Osoba koja je istinski siromašna duhom poradi kraljevstva nebeskoga (usp. Mt 5,4) prepoznaje bogatstvo u drugima i drugačijima.

3. Radujemo se jer je od prošle godine i na hrvatskom dostupan dokument Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života Za novo vino nove mještine. U tom dokumentu ponuđene su smjernice koje "namjeravaju ukazati na neodgovarajuće prakse, pokazati blokirane procese, postaviti konkretna pitanja, proniknuti djelovanje struktura odnosa, upravljanja, izgradnje (formacije) s obzirom na stvarnu potporu koja se time daje evanđeoskom obliku života Bogu posvećenih osoba." Time se odgovara na poziv pape Franje da se "izide iz vlastite udobnosti i da se ima hrabrosti poći na sve periferije koje trebaju svjetlo evanđelja."

Želeći da to svjetlo evanđelja bude prisutno najprije u srcima svih vas, Bogu posvećenih osoba, i da ga zauzeto donosite do najudaljenijih periferija, od srca vam želimo blagoslov-ljen Dan posvećenog života!

O blagdanu Obraćenja svetoga Pavla, 25. siječnja 2018.

Uime Vijeća Hrvatske biskupske konferencije
za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života
mons. Zdenko Križić, *predsjednik*

Uime Hrvatske redovničke konferencije
s. Ana Marija Antolović, *predsjednica*

Papina poruka za Svjetski dan mladih 2018.

Prema odluci pape Franje Svjetski dan mladih 2018. slavio se ove godine na Cvjetnicu 25. ožujka na temu "Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga" (Lk 1, 30).

Iz osjećaja neprimjerenosti rađaju se mnogi strahovi i nesigurnosti

Mladi, koji su vaši strahovi? Koje su vaše najdublje brige?, pita Papa mlade u svojoj poruci. "Temeljni" strah koji mnogi od vas imaju jeste taj da ne budete voljeni, željeni ili prihvaćeni takvi kakvi jeste. Danas ima mnogo mladih ljudi koji osjećaju potrebu da budu drukčiji no što jesu, pokušavajući se prilagoditi često umjetnim i nedostiznim standardima. Ne-prekidno 'fotošopiraju' svoje slike, skrivaju se iza maski i lažnih identiteta, gotovo sami

postaju "lažni", "fake". Mnogi su opsjednuti time da dobiju što je veći mogući broj "lajkova". Iz takvog osjećaja neprimjerenosti rađaju se mnogi strahovi i nesigurnosti. Drugi se boje da neće moći pronaći sigurnost u ljubavi i da će ostati sami. Kod mnogih, koji su suočeni s neizvjesnošću u svijetu rada, postoji strah da neće pronaći zadovoljavajući profesionalni položaj i ispuniti svoje snove. Ti su strahovi danas vrlo prisutni kod mnogih mlađih, i vjernika i nevjernika. Pa i oni koji su prihvatali dar vjere i ozbiljno traže vlastiti poziv nisu bez strahova. Neki misle: možda Bog traži ili će od mene tražiti previše; možda, ako budem krenuo putem koji mi pokazuje, neću biti sretan, ili neću moći biti na visini onoga što od mene traži. Drugi se pitaju: ako slijedim put koji mi Bog pokazuje hoću li moći ići njime do kraja? Hoću li se obeshrabriti? Hoću li izgubiti svoje oduševljenje? Hoću li moći ustrajati cijeli svoj život?, piše Papa.

U nastavku poruke Papa poziva mlade na razlučivanje, raspoznavanje vlastitog poziva. Razlučivanje, nakon što prepoznamo svoje strahove, može nam pomoći da ih nadvladamo, otvarajući se životu i ozbiljno se suočavajući s izazovima koji pred nas stavlja. Za nas kršćane, osobito, strah ne smije nikada imati posljednju riječ, već bi trebao biti prigoda da izvršimo čin vjere u Boga... i u život! To znači vjerovati u temeljnu dobrotu postojanja koje nam je Bog dao i vjerovati da će nas On dovesti do dobrog svršetka, čak i kroz okolnosti i putovima koji su često za nas tajanstveni. Ako, naprotiv, hranimo svoje strahove, težit ćemo tome da se zatvorimo u same sebe da bismo se obranili od svega i svih, i ostat ćemo kao paralizirani. Moramo djelovati! Nikad se ne smijemo zatvoriti! U Svetom pismu izraz "ne boj se" ponavlja se 365 puta s različitim varijacijama, kao da nam se time želi reći da nas Gospodin želi svaki dan u godini slobodne od straha, piše Papa.

Poruka pape Franje za 55. Svjetski dan molitve za duhovna zvanja 22. travnja 2018.

Slušati, razlučivati, živjeti Gospodinov poziv

Draga braćo i sestre,

u listopadu iduće godine održat će se 15. Opća redovita skupština Biskupske sinode koja će biti posvećena mladima, osobito odnosu između mlađih, vjere i zvanja. Bit će to prilika da dublje razmišljamo o tome kako je, u središtu našega života, poziv na radost koji nam Bog upućuje i kako je to "Božji plan za muškarce i žene svakog doba" (Biskupska sinoda, XV. Opća redovita skupština, Mladi, vjera i razlučivanje zvanja, Uvod).

Ta blagovijest iznova snažno odjekuje na pedeset i peti Svjetski dan molitve za duhovna zvanja. Nismo plod slučajnosti i ljudski život nije niz nepovezanih događaja; naprotiv, naš život i prisutnost na ovom svijetu plod su Božjeg poziva!

I u ovim našim nemirnim vremenima, otajstvo utjelovljenja podsjeća nas da nam Bog neprestano dolazi ususret. On je Bog s nama, koji kroči često prašnjavim putovima našega života. On poznaje našu tjeskobnu čežnju za ljubavlju i srećom i poziva nas na radost. U različitosti i specifičnosti svakog, osobnog i crkvenog, poziva postoji potreba slušanja, razlučivanja i

življenja ove Riječi koja nas poziva odozgor i, dok nam omogućava oploditi naše talente, čini nas ujedno oruđima spasenja u svijetu i upravlja naše korake prema punini sreće.

Ta tri aspekta – slušanje, razlučivanje i život – bila su prisutna i na početku samog Isusova poslanja, koji je, nakon danâ molitve i borbe u pustinji posjetio svoju sinagogu u Nazaretu i ondje slušao Božju riječ, raspoznao sadržaj misije koju mu je povjerio Otac i proglašio da je došao to ostvariti “danas” (usp. Lk 4, 16-21).

Slušati

Gospodinov poziv – treba to odmah reći – nije tako jasan kao neka od onih stvari koje možemo čuti, vidjeti ili dotaknuti u našem svakodnevnom iskustvu. Bog dolazi tiho i diskretno, ne nameće se našoj slobodi. Tako se može dogoditi da ga uguše mnoge brige i podražaji koji nam ispunjavaju um i srce.

Moramo, stoga, biti ljudi duha pripravna na duboko slušanje njegove Riječi i života, posvetiti pažnju također pojedinostima našega svakodnevnog života, naučiti tumačiti događaje očima vjere i ostati otvoreni iznenađenjima Duha.

Nećemo moći otkriti poseban i osobni poziv koji nam je Bog namijenio u svojoj namisli, ako ostanemo zatvoreni u sebe same, u svoje navike i apatiju onih koji uzalud protrate svoj život u uskom krugu vlastitog “ja”, gubeći priliku da sanjaju velike stvari i da postanu protagonisti one jedinstvene i originalne povijesti koju Bog želi ispisati s nama.

Isus je također bio pozvan i poslan. Zato je imao potrebu sabrati se u tišini, slušao je i čitao Božju riječ u sinagogi i, svjetlošću i snagom Duha Svetoga, otkrio je njezino puno značenje, koje se odnosi na samu njegovu osobu i povijest izraelskog naroda.

Danas to slušanje postaje sve teže u društvu punom buke, preplavljenom obiljem podražaja i informacija koji nas svakodnevno obasipaju sa svih strana. Vanjska buka koja ponekad prevladava u našim gradovima i četvrtima često je praćena našom unutarnjom rastresenošću i zbumjenošću koji nam ne dopuštaju da se zaustavimo i uživamo u ljepoti kontemplacije, da u miru razmišljamo o svemu onome što nam se događa u životu i, uzdajući se u brižni Božji plan ljubavi prema nama, izvršimo plodonosno razlučivanje.

No, kao što znamo, Božje kraljevstvo dolazi tiho i nenametljivo (usp. Lk 17, 21). Moguće nam je uočiti njegove klice tek kada, poput proroka Ilike, znamo uči u dubine svoje duše i dopustimo joj da se otvorí nezamjetljivom šapatu laganog i blagog Božjeg lahora (usp. 1 Kr 19, 11-13).

Razlučivati

Kad Isus, u nazaretskoj sinagogi, čita odlomak iz proroka Izajje, on razaznaje sadržaj misije zbog koje je poslan i predstavlja je onima koji su čekali Mesiju: “Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglašiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene, proglašiti godinu milosti Gospodnje” (Lk 4, 18-19).

Jednako tako, svaki od nas može otkriti svoj vlastiti poziv jedino duhovnim razlučivanjem. To je “proces kojim osoba, u dijalogu s Gospodinom i osluškujući glas Duha, donosi temeljne

odluke, počevši od opredjeljenja za pojedini životni stalež” (Biskupska sinoda, XV. Opća redovita skupština, *Mladi, vjera i razlučivanje zvanja*, II, 2).

Tako na poseban način otkrivamo da kršćanski poziv uvijek ima proročku dimenziju. Sveti pismo nam govori da je Bog narodu slao proroke u situacijama velike materijalne neizvjesnosti i duhovne i moralne krize, kako bi u njegovo ime uputili poruku obraćenja, nade i utjehe. Poput vjetra koji uskovitla prašinu, prorok remeti lažni spokoj savjesti onih koji su zaboravili Gospodinovu riječ, promatra događaje u svjetlu Božjeg obećanja i pomaže narodu otkriti znakove svitanja usred tamnih sjena povijesti.

I danas imamo veliku potrebu za razlučivanjem i proroštвom. Moramo se othrvati napastima ideologije i fatalizma i otkriti, u odnosu s Gospodinom, mjestâ, oruđâ i situacije kroz koje nas On poziva. Svaki bi kršćanin trebao znati razviti sposobnost “nutarnjeg čitanja” života i shvatiti gdje i na što ga Gospodin zove kako bi nastavio njegovo poslanje.

Živjeti

Konačno, Isus naviješta novost sadašnjeg časa, koja će ispuniti zanosom srca mnogih i otvrđnuti srca drugih. Došla je punina vremena i on je Mesija čiji je dolazak najavio Izaija, pomazan zato da osloboди zatočene, vrati vid slijepima i naviješta milosrdnu ljubav Boga prema svakom stvorenju. Upravo “danас se ispunilo ovo Pismo što vam još odzvana u ušima” (*Lk 4, 21*), kaže Isus.

Radost evanđelja, koja nas otvara susretu s Bogom i braćom, ne trpi naše sporosti i lijenosti. Neće nam dotaknuti srce ako budemo i dalje pogledavali kroz prozor pod izgovorom da čekamo pravo vrijeme i ako upravo danas ne preuzmemo na sebe rizik donošenja odluke. Pozvani smo danas! Kršćanska misija je za sadašnji čas! Svaki od nas je pozvan – bilo na laički život u braku, bilo na svećenički život u zaređenoj službi ili pak na život posebnog posvećenja – kako bi, ovdje i sada, postao Gospodinovim svjedokom.

Ovo “danас” koje je proglašio Isus jamči nam da Bog nastavlja “silaziti” da spasi našu ljudsku obitelj i da nas učini dionicima svoga poslanja. Gospodin nastavlja pozivati ljude na život s njim i da ga slijede u odnosu posebne blizine, da služe njemu samom. Lijepo je – i velika je to milost – biti potpuno i zauvijek posvećeni Bogu i služenju braći.

Gospodin i dalje poziva da ga slijedimo. Ne smijemo čekati da budemo savršeni kako bismo odgovorili svojim velikodušnim “da”, niti se bojati svojih ograničenja i svojih grijeha. Moramo naprotiv otvoriti svoja srca Gospodinovu glasu. Moramo slušati taj glas, prepoznati naše osobno poslanje u Crkvi i svijetu, i naposljetku živjeti ga u današnjem času koji nam Bog daje.

Neka nas Presveta Marija, mlada djevojka s periferije, koja je slušala, prihvatile i živjela Božju riječ koja je tijelom postala, čuva i trajno prati na našem putu.

Iz Vatikana, 3. prosinca 2017.

Prva nedjelja došašća

Franjo

Izdaje:

Provincijalat Provincije Presvetoga Srca Isusova
školskih sestara franjevaka Krista Kralja
21000 Split, Lovretska 9
Tel.: 021/ 319-805
Faks: 021/ 319-358

E-mail:

ssf.odjeci@gmail.com
skolske-sestre-franjevke@st.ht.hr

web:

skolske-sestre-franjevke.hr

Odgovara:

s. Andrea Nazlić

Uredništvo:

s. Diana Dolić
s. Karolina Bašić
s. Natanaela Radinović
s. Mirjana Puljiz

Naslovница:

s. Karolina Bašić

Oblikovanje:

Silvio Družetić

Tisk:

Jafra-print d.o.o.

